

BT 46

Đặc San Xuân Ất Mùi 2015
Hội ái hữu cựu học sinh
Nguyễn Đình Chiểu-Lê ngọc Hân
(Canada)

(Collège de Mytho-Lycée Le Myre de Vilers-Trung học
 Nguyễn đình Chiểu-Lê ngọc Hân)

- *Amicale des anciens élèves du lycée Nguyễn đình Chiểu-Lê ngọc Hân*
 - *Nguyễn Đình Chiểu-Lê Ngọc Hân High School Alumni Fellowships*
 Trụ sở: 975 Westminster Pl. Kingston, ON. K7P 1R1 Phone: 613-384-2847
 email: tam5563@gmail.com

Ban chấp hành hội ái hữu CHS Nguyễn Đình Chiểu-Lê Ngọc Hân Canada
Nhiệm kỳ 2014-2016:

-Hội trưởng : Bùi văn Tâm 613-384-2847 Email : tam5563@gmail.com
 -Phó hội trưởng: Trương thị Thu Hương(Mỹ Hương) Phone:450-923-7925
 -Tổng thư ký: Nguyễn Tấn Phát 416-603-2035 Email: phat1942@gmail.com
 -Thủ quỹ : Bùi Hoàng Yến 514-728-7579 Email : hoangyen15@hotmail.com
 địa chỉ : 7480, 22 ème Ave. Montreal, QC. H2A 2H6
 -Trưởng ban văn nghệ: Nguyễn Bá Lương
 -Phó trưởng ban: Mỹ Hương
 -Ban xã hội khánh tiết: Nguyễn thị Thu Hà
 Mọi bài vở và thư từ xin liên lạc về :

Bùi văn Tâm 975 Westminster Pl. Kingston, ON. K7P 1R1
 Email : tam5563@gmail.com

Chi phiếu đóng niên liễm và ủng hộ xin gửi về :

-Bùi Hoàng Yến

BAN ĐẠI DIỆN CHI HỘI ÁI HỮU CỰU HỌC SINH NĐC-LNH (TORONTO) :

Phó Hội trưởng kiêm thủ quỹ : Phan ngọc Hoa (416) 564-2492

Phó Hội trưởng ngoại ngoại vụ đặc trách liên lạc : Võ bá Thuận (905) 276-0857

Tổng thư ký : Nguyễn tấn Phát (416) 603-2035

BAN ĐẠI DIỆN CHS NĐC-LNH VÙNG MARITIMES (NOUVEAU BRUNSWICK) :

Phó hội trưởng kiêm thủ quỹ : Nguyễn văn Tốt 2631 Ch.Acadie-Cap Pelé-NB-E4N-1C1

Tổng thư ký : Võ ngọc Đình 165 Somerset Dr. -Moncton-NB E1A-3V3

***Tân niên sinh phúc bình an đáo
Xuân nhật phát tài phú quý lai***

***Trước thêm năm mới
Xuân Ất Mùi 2015***

***Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh
trường Nguyễn Đình Chiểu
Lê Ngọc Hân/Canada
Kính chúc Quý Thầy Cô,
Quý Niên Trưởng, Quý Đồng Môn và Quý Thân Hữu
cùng toàn thể gia đình***

***MỘT MÙA XUÂN
Thân Tâm An Lạc
Vạn Sự Cát Tường
Sở Cầu Như Ý***

Mục lục:

- 1-Hình ảnh hoa mai hoa đào biểu tượng cho mùa Xuân quê hương(trang 3)
- 2-Lá thư mùa Đông-Bùi văn Tâm(trang 4)
- 3-Tường trình buổi họp mặt tân niên-Nguyễn Thu Hà(trang 5)
- 4-Thăm lại Nữ Thần Tự Do-Bùi văn Tâm (trang 8)
- 5-Năm Mùi nói chuyện "Thầy"-Nguyễn Trần(trang 10)
- 6- Thơ:Xuân ly hương-Bông Cỏ May(trang 15)
- 7-Chút cảm nghĩ về Đại Hội thể giới ĐDC-LNH tại Nam Cali-Bùi văn Tâm(trang 16)
- 8-Những mùa Xuân lang thang-Soạn giả Nguyễn Phương(trang17)
- 9-Những nhân vật nổi tiếng gần đây sinh trong năm Mùi(trang 29)
- 10-Nhạc: Thăm em một chiều Xuân-thơ Hoàng Lê,nhạc Hoàng Anh Lương(trang 31)
- 11-Ngày Xuân nói chuyện cờ bạc-Người Mỹ Tho(trang 33)
- 12-Thơ trào phúng:Xuân cày-Yamaha(trang 37)
- 13-Những điều trông thấy-Kẻ bàng quan(trang 38)
- 14-Thả thơ, một trò chơi đầu Xuân tao nhã-Hương Hoa Chiếu(trang 39)
- 15-Thơ XH-Mấn Hồ-Bông Cỏ May(trang 40)
- 16-Thơ:Chim trời đã mỏi cánh-Nguyễn Trần(trang 41)
- 17-Cây trứng cá và tuổi thơ của tôi-Nguyễn Tấn Phát(trang 42)
- 18-Thơ: Cây trứng cá xưa-Nguyễn Tấn Phát(trang 44)
- 19-Thơ XH: Nguyễn Trần-Trần Phiêu-Mặc Nhân(trang 45)
- 20-Kết quả giải bóng tròn thể giới Ballon d'Or-Phóng...đại viên Tổ Rồng To(trang 46)
- 21-Những sự kiện quan trọng trong năm Ất Mùi-Ký giả già(trang 49)
- 22-Tổng kết tình hình tài chánh-Bùi Hoàng Yến(trang 54)
- 23-Ý nghĩa mâm ngũ quả ngày Tết-Dân Ngã Tư(trang 56)
- 24-Chuyện cười đầu Xuân(trang 57)

Hai loại hoa đặc trưng biểu tượng cho mùa Xuân ở Việt Nam:

Hoa mai ở miền Nam

Hoa đào ở miền Bắc

Lá thư mùa Đông

Đông này đến nữa đã mấy mươi đông? Mỗi độ đông đến trên vùng trời Bắc Mỹ thì cũng là lúc xuân sắp về trên vùng trời nhiệt đới ở bên kia bờ Thái Bình Dương. Giờ thì nắng lạnh mùa Đông nơi đây thay cho nắng ấm của những mùa xuân xưa. Xuân xứ người chỉ là những hoa tuyết buốt giá lạnh lùng:

*Đón Xuân bằng nỗi nhớ mong
Bằng hoa tuyết trắng là Đông xứ người
(Xuân ly hương-Nguyễn Trần)*

Hôm nay tôi đang đi dưới một không gian tràn ngập những bông tuyết trắng xóa long lanh cả bầu trời, tâm tư tôi dường như đang mơ thấy mình đang bay bổng trên một không gian sáng rực màu vàng tươi thắm với rừng mai bạt ngàn che kín cả một góc quê hương từng bừng rộn rịp dưới nắng Xuân dịu dàng. Giấc mơ nào rồi sẽ biến thành hiện thực, để tôi tìm thấy lại những sắc màu thân yêu của thời thơ ấu trên một quê hương giờ đã xa cách hơn nửa vòng trái đất.

Chợ hoa tết đường Hùng Vương Mỹ Tho

*Áo nàng vàng anh về yêu hoa cúc
Áo nàng xanh anh mến lá sân trường
(Tuổi 13-NguyễnSa)*

Trong phút giao mùa thiêng liêng của đất trời và lòng người, trong niềm vui đón mừng Xuân mới cùng nỗi hoài niệm mong lung nhẹ nhàng về những tháng Chạp tháng Giêng tươi mát mở hội của những năm thanh bình hiếm hoi trên quê hương một thời xa xưa, tôi xin được đại diện cho toàn thể Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh NĐC-LNH Canada để gửi đến quý Thầy Cô, quý niên trưởng, quý thân hữu, quý đồng môn, BT46 của Hội chúng tôi. Và trong dịp Xuân về, BT này cũng có thể được xem như một Đặc San Xuân

Ắt Mùi, nhắc nhớ lại bao kỷ niệm êm đềm hoa mộng nhất là những tờ Đặc San Xuân của hai mái trường xưa NĐC-LNH đậm đà tình học trò, tình yêu quê hương trong nhiều thập niên đã qua. Hình ảnh duyên dáng của những nàng Lê Ngọc Hân e ấp thẹn thùng mời mấy anh Nguyễn Đình Chiểu "mua báo giùm em đi anh" thì chắc chắn lúc đó không có anh Nguyễn Đình Chiểu nào mà "đành lòng" quên cho được và còn nhớ...nhớ tới bây giờ. Và biết đâu đã có những cuộc tình nên thơ lãng mạn của học sinh hai trường bắt nguồn từ những tờ Đặc San học trò trang trọng dễ thương này.

Thay mặt BCH,
Bùi văn Tâm

TƯỜNG TRÌNH BUỔI HỌP MẶT NGÀY 1/11/2014 CỦA HỘI ÁI HỮU CỰU HỌC SINH NĐC-LNH/CANADA

Thường các buổi họp mặt của Hội AHCHS-NĐCLNH/CANADA được tổ chức vào khoảng giữa tháng 5 và giữa tháng 11, nhưng lần vừa rồi, buổi họp mặt đến hơi sớm hơn thường lệ vào ngày đầu tháng 11, mục đích để tránh cái lạnh của mùa đông, hơn nữa đường sá trơn trượt, khó đi cũng là sự khó khăn của nhiều người khi bước chân ra khỏi nhà nhất là đa số các hội viên và thân hữu đều cao tuổi. Có lẽ vì việc tạo điều kiện thuận tiện đó nên kỳ họp mặt lần này, hội đã được hân hạnh tiếp đón khá đông quan khách (gần 80 người) vừa hội viên, vừa thân hữu trong đó có quý vị: bác Soạn Giả Nguyễn Phương, GS Trần Thanh Thủy, GS Lê Hà Quảng Lan, GS Nhạc Sĩ Phạm Mạnh Cường, Nhạc Sĩ Lê Đình...khiến cho nhà hàng "Ba Miền" hơi lúng túng trong việc sắp bàn ghế và phục vụ thức ăn.

Mở đầu trong diễn văn khai mạc, anh hội trưởng Bùi văn Tâm gửi lời chào mừng đến các hội viên và thân hữu và sơ lược những sinh hoạt trong năm. Anh cũng không quên đề cao những công sức đóng góp quý báu của các ban Chấp Hành tiền nhiệm và nhất là sự khuyến khích, cổ vũ, lòng nhiệt thành tận tình của các vị trưởng bối như các Ông Phạm đăng Tu, Võ văn Nhung, Nguyễn Phương, Nguyễn văn Bằng, GS HT Trần thanh Thủy, GS Lê hà Quảng Lan, GS Phạm Mạnh Cường...Đó là những nhân tố xúc tác rất quý báu cho sự trưởng thành và sự trường tồn của hội.

Sau đó là phần vinh danh và trao plaque lưu niệm cho GS Trần Thanh Thủy và ông Nguyễn văn Bằng để ghi nhận công lao đóng góp và tình cảm gắn bó của các vị này đối với Hội từ nhiều năm qua. Được biết từ lâu, trong tinh thần "uống nước nhớ nguồn" Hội cũng đã vinh danh và trao plaque lưu niệm đến quý ông Phạm đăng Tu, Võ văn Nhung, Nguyễn Phương...Riêng ông Nguyễn văn Bằng ngày hôm đó vắng mặt vì lý do sức khỏe. Ngay sau khi buổi họp mặt kết thúc, anh hội trưởng đã đích thân đến thẳng tư gia ông Bằng trước để vấn an sức khỏe và sau nữa để trao tặng tấm plaque lưu niệm. Niên trưởng đã thật sự xúc động trước những tình cảm gắn bó đậm đà mà Hội đã dành cho ông.. Ngoài ra anh Nguyễn tấn Phát, anh TTK tài hoa của hội, vì lý do gia đình, không sắp xếp kịp để đến với buổi họp mặt nên đã vắng mặt và do đó lần này chúng ta cũng không được nghe giọng hát truyền cảm ngọt ngào của anh. Tuy nhiên anh có gửi thơ đến chúc mừng buổi họp mặt thành công và hứa sẽ cố gắng có mặt trong kỳ họp mặt năm tới. Tiếp theo là phần nhập tiệc và song song có chương trình văn nghệ "cây nhà lá vườn". Nói là "cây nhà lá vườn" nhưng thật ra hội chúng ta không-thiếu-

Đồng môn và quan khách thân hữu tham dự tiệc họp mặt

*Anh Bùi Văn Tâm trao plaque lưu niệm cho GS Trần Thanh Thủy
cựu hiệu trưởng trường Trung Học Nguyễn Đình Chiểu Mỹ Tho*

nếu không muốn nói là nhiều, rất nhiều- tiếng hát đều luyện và chuyên nghiệp hấp dẫn từ đầu đến cuối chương trình và nhất là hát với tâm tình đồng hương hát đồng hương nghe.

Nhân dịp này, Hội nhà xin hân hoan chào đón một thủ quỹ mới -Chị Hoàng Yến- Người viết cũng xin mượn vài hàng của bài tường thuật này để chúc mừng chị Hoàng Yến và thành thật cảm ơn chị đã nhiệt tình vác giùm cái ngà voi quá nặng cho sức khỏe người viết.

Ban hợp ca NĐC-LNH/CANADA (Người đàn vĩ cầm là giáo sư Lê Hà Quảng Lan, người điều khiển là anh Nguyễn Trung Hiếu, nhạc sĩ Lê Đình ngời giữa)

Buổi họp mặt bề mặc khoảng 3:30 chiều cùng ngày trong bầu không khí quyến luyến thân tình. Điều đáng nói là lần này chúng ta có khá đông thân hữu lần đầu tiên đến chung vui với hội. Hi vọng trong những lần sau này, chúng ta sẽ hân hạnh đón tiếp số người tham dự càng ngày càng đông và vui hơn nữa trong tình đồng hương gắn bó yêu thương nơi xứ lạnh tình nồng.

Nguyễn thị Thu Hà

Thành phố Montreal (Quebec)

Thành phố Toronto (Ontario)

Thăm lại Nữ Thần Tự Do **Hồi ức Bụi văn Tâm**

Tháng 8 vừa qua tôi có dịp hội ngộ với một cô em họ sau hơn nửa thế kỷ chưa một lần gặp lại. Thôi thì bao chuyện ngày xưa ngày xưa của cái quá khứ êm đềm ở bên kia bờ Thái Bình Dương đã được tôi trình chiếu lại rất tỉ mỉ, đầy cảm xúc như một bộ phim truyện Hàn Quốc thuộc loại trường thiên tiểu thuyết dài lê thê không bao giờ dứt...Nhớ ơi là nhớ từng khóm cây bụi trúc, nhớ cả hương đồng cỏ nội nơi miền Quê Ngoại đơn sơ, những bóng dáng thân thương quen thuộc qua chiếc áo bà ba bình dị, chiếc áo dài trang nhã trước cổng trường tiểu học, trung học, đại học...

Hàn huyền một lúc lâu sau, cô em tôi phán một câu rất chính xác rằng thì là : " em thấy có rất nhiều người càng già càng say mê nhắc lại hoài những chuyện xa xưa, xưa thật là xưa, xưa như trái đất với cả một niềm "đam mê" kỳ lạ. Chợt nghe lời bình phẩm của cô em, tôi có đôi chút phật lòng, chẳng lẽ mình đã già đến thế sao? Nhưng rồi tôi chợt nhớ lại là mình đâu còn trẻ trung gì nữa! Cái tuổi trẻ ở lứa tuổi đôi mươi đã bỏ tôi đi xa thật xa rồi.

Trong tâm tình đó, bây giờ thì tôi quay ra kể chuyện đời xưa thuộc về quá khứ thứ hai của tôi, nó được bắt đầu vào tháng 9 năm 1963 khi tôi đặt chân đến ngôi trường Đại Học Laval tại thành phố Quebec, thủ phủ của tỉnh bang Quebec, Canada. Cái quá khứ thuộc "miền đất tạm dung" này chỉ được chia cách với quá khứ thứ nhất bằng một chuyến bay xuyên Thái Bình Dương kéo dài gần hai ngày. Với phương tiện giao thông của nửa thế kỷ trước thì chuyến bay dài như thế cũng tưởng tượng như hành trình lên cung trăng vậy. Quá khứ thứ nhất của tôi chỉ kéo dài gần 19 năm, còn quá khứ thứ hai thì thật là lê thê nhưng dường như nó bị "hụt hẫng", bị "uất nghen" bởi cơn giông bão vào thời điểm nào đó của dòng thời gian vô hình vô tận.

Đúng 50 năm trước vào mùa Hè năm 64, sau một niên học đầu tiên nơi miền Đất Lạnh Tĩnh Nồng với bao niềm lo âu lẫn nỗi nhớ nhung về quê Ngoại và nhất là phải trải qua một mùa Đông thật khắc nghiệt rét mướt. Thật là rét!!! Vì thuở ấy chưa có đường hầm nối liền ký túc xá với tất cả các phân khoa như bây giờ cho nên những cảnh "tuyết phủ chiều Đông" là chuyện rất thường của mỗi ngày như chúng ta ăn cơm bữa. Bởi vậy vào cuối thập niên 60, khi tôi xem cuốn phim về chuyện tình Lara (La chanson de

Lara), tôi có cảm nhận rằng những cảnh tuyết phủ mịt mù mừng cộng thêm tiếng chó sói giữa đêm khuya trong cuốn phim cũng không thể sánh bằng cảnh mùa Đông rất hoang dã nơi khung trường Đại Học Laval vào đầu thập niên 60. Và rồi...sau cùng thì mùa Xuân tươi mát cũng đến với đất trời với lòng người nơi miền Đất Lạnh. Sau những kỳ thi cuối năm thật hóc búa, tinh thần tôi trở nên phơi phới hân hoan để chào đón mùa Xuân đầu tiên tại thành phố Quebec cổ kính.

Đến cuối tháng 8 mùa Hè năm đó, tôi cùng với 4 anh bạn học cùng khóa rủ nhau làm một chuyện mạo hiểm là viếng thăm thành phố hoa lệ New York nổi tiếng là văn minh nhất thế giới. Thực ra mục đích chuyến thám hiểm New York kỳ này là cũng để sẵn dịp chúng tôi đến tham dự trại Hè của Hội Đoàn Sinh Viên Công Giáo tại Mỹ năm ấy được tổ chức tại một khu camping ở vùng Long Island thuộc ngoại ô New York. Ngoài ra, chúng tôi cũng nhân dịp này thăm viếng World Fair năm ấy được tổ chức ngay tại New York. Quả đúng là một công mà tới ba bốn chuyện, rất đáng “đồng tiền bát gạo”. Bắt chuyến xe lửa Amtrak (rất nổi tiếng của Mỹ thời bấy giờ) vào lúc 8:00 giờ tối từ ga Centrale của thành phố Montreal tới ga Penn. New York lúc 8:00 giờ sáng. Việc trước tiên là chúng tôi đã khăn gói quà mướp đến trung tâm YMCA mượn phòng trọ. Thật không hổ danh là New York, phòng nào cũng được trang bị thật kỹ lưỡng với nhiều ổ khóa an toàn ở phía trong. Điều này làm gì thấy được ở Quebec hay ngay cả Montreal. Vào buổi tối đầu tiên tôi, chúng tôi đã có dịp dạo phố Broadway tráng lệ, đó là khu kịch nghệ rất nổi tiếng mà cả thế giới đều biết.

Qua ngày hôm sau, thắng cảnh đầu tiên mà chúng tôi rất háo hức để thăm viếng là Tượng Nữ Thần Tự Do, một hình ảnh biểu tượng cho nền Tự Do Dân Chủ bậc nhất trên thế giới của nước Mỹ.

Trong những năm học Trung Học ở quê nhà vào thời Đệ Nhất Cộng Hòa, tôi vẫn thường xuyên nhìn thấy hình ảnh tượng Nữ Thần trong các tạp chí Thế Giới Tự Do. Giờ đây thật là kỳ diệu, tôi đã được tận mắt chiêm ngưỡng Nữ Thần và còn trèo lên tới tận quả tim của Nữ Thần và dường như trong phút giây trang trọng đó, tôi đã hãnh diện khoe với Nữ Thần rằng: *Chúng tôi là những thanh niên từ một quốc gia nhỏ bé nằm bên kia bờ Thái Bình Dương. Một quốc gia tuy nhỏ nhưng may mắn có được một nền độc lập tự do và đang phát triển theo chiều hướng nhân bản đầy tự tin, và có một thủ đô mang tên Sài Gòn từng được mệnh danh là Hòn Ngọc Viễn Đông.*

Nhưng rồi...50 năm sau, bao nhiêu rong rêu, bao cát bụi thời gian, bao nước trôi qua cầu, thăng trầm dâu bể, vận nước chúng tôi đã đổi thay trong hoang tàn đổ nát. Tôi đã bước vào bóng hoàng hôn cuộc đời với mái tóc pha màu sương điểm và không còn tâm lòng hăng say của thời niên thiếu, tôi lại có dịp trở lại thăm viếng Nữ Thần. *Lần này thì tuy chỉ đứng nhìn từ đằng xa nhưng tôi có cảm tưởng rằng nét mặt của Nữ Thần đượm nét trần trở đậm chiêu, dường như Người muốn ngỏ lời chia sẻ cùng tôi một nỗi buồn khôn nguôi vì Người đã chứng kiến một cơn đại hồng thủy vào bến bờ hình chữ S bên kia bờ đại dương. Đây cũng không biết là lỗi tại ai. Và chính tôi, tôi cũng thấy mình có lỗi một phần và hơn bao giờ hết, tôi đã mang một món nợ đối với những người đã nằm xuống để bảo vệ tự do cho miền Nam. MỘT MÓN NỢ KHÔNG BAO GIỜ TRẢ DỨT.*

Một ngày cuối Thu 2014 với chút kỷ niệm để gợi nhớ về cái Thuở Ban Đầu Lưu Luyến Ấy nơi miền Đất Lạnh Tình Nồng
Bùi văn Tâm

Trường Trung Học Nguyễn Đình Chiểu Mỹ Tho

NĂM MÙI NÓI CHUYỆN "THẦY"
-chuyện phiếm đầu Xuân của NGUYỄN TRẦN-

Như thông lệ Tết con nào nói chuyện con đó. Năm nay cầm tinh con dê tức là sư phụ của đàn ông phe ta.

Dê đứng hàng thứ 8 trong thập nhị địa chi nhưng trong bộ số đề ở Việt Nam (giúp đồng bào ta mau bán cửa nhà bị gậy mấy hồi) thì dê đứng thứ 35. Bởi thế cho nên đàn ông nào (mà hình như là 99 phần đầu) khoái rà rà theo đàn bà con gái thì bị người ta gọi là có máu 35 hay 70 chia hai. Dê là một trong những thú vật nuôi trong nhà hữu ích nhất. Dê cung cấp cho loài

người sữa, phó mát thịt, len, da thuộc...Dê cùng gia đình với trầu nhưng ít hôi hơn. Dê là giống nhai lại, ăn cây cỏ nhất là cây so đũa, bởi thế người ta còn gọi những tay dê đàn bà là đồ ăn so đũa. Dê có mặt trên quả đất này sớm nhất (6, 7000 năm trước công nguyên). Theo các nhà nghiên cứu sinh vật học thì có tới hơn 300 loài dê khác nhau nhưng tựu trung thì có 2 loại dê chính là dê nhà (domestic goats) và dê rừng (wild goats).

Dê nhà: gồm có 6 loại:

- NUBIAN, thường màu nâu ,lớn con, 2 tai to và dài lòng thòng loại này hung hãn và cứng đầu nhất . Sống nhiều nhất ở Anh quốc và vùng cận Đông.
- ALPINES, màu đen trắng, mũi cong, tai thẳng đứng, cung cấp nhiều sữa nhất. Thường thấy ở Thụy Sĩ.
- SAANENS, cũng xuất xứ từ Thụy Sĩ, màu trắng, tai vểnh về phía trước.
- TOGGENBURGS, màu xám, tai dựng đứng, có nhiều nhất ở Thụy Sĩ.
- LA MANCHA, đặc biệt nhất là tai thật nhỏ, tưởng chừng như không có. Thường sống ở Mỹ và Tây ban Nha.
- OBERHASLI, cũng ở Thụy Sĩ, miệng rộng trán to.

Ngoài 6 loại kể trên, theo tiến triển của thời gian, dòng họ nhà dê còn có thêm vài loại như:

- PIGMY GOAT, chỉ có ở Châu Phi, rất nhỏ con, nặng chỉ khoảng 50 pounds (sức nặng trung bình của dê từ 100 đến 120 pounds), chỉ nuôi như thú vật cho thịt, rất ít sữa.
- BOER GOAT, ở Nam Phi chỉ để hạ thịt.
- CASHMERE, được nuôi nhiều ở Mỹ để lấy lông mở màn cho một kỹ nghệ mới về tơ sợi. Mỗi con có thể cắt được 2.5 pounds lông dê mỗi năm.
- ANGORA, cũng góp phần vào công cuộc phát triển tơ sợi ở Mỹ. Mức sản xuất của angora nhiều hơn cashmire: 5.3 pounds chỉ mỗi nửa năm. Len lấy từ angora tốt nhất ở Bắc Mỹ.

Ngoài ra cũng có một loại dê rất thông dụng, thấy nhan nhản trên quả đất này mà quý bà quý cô ghét nhất cứ chửi rửa hoài, thưa đó là loài dêHAI CHÂN. (nếu có đảng đàn ông nào thuộc loại này thì xin nín...nín khe giùm cái nha)

Dê rừng: gồm 2 loại chính là IBEX ở rừng núi Âu Châu và Trung Nam Á, và MARKHOR ở Nam Á. Cả 2 loại này đều khoẻ mạnh chạy nhanh và cặp sừng nhọn rắn chắc.

Đời sống trung bình của dê là 15 năm, sức nặng từ 100-120 pounds. Dê là loài có sừng, dê đực có mùi hôi hơn dê cái. Thời kỳ thụ thai của dê cái là 2 ngày trong mỗi chu kỳ 20 ngày thường trong khoảng cuối tháng 8 cho đến giữa tháng 3. Thời gian mang thai là 150 ngày. Theo khoa học, nếu dê cái thụ thai vào tuổi dưới 12 tháng hoặc cân nặng dưới 100 pounds thì không tốt vì sẽ làm trì trệ sự phát triển của dê con lẫn dê mẹ. Dê cái thường sinh đôi hay sinh ba. Dê con vừa mới sinh ra vài giờ là đã có thể chạy lẻo đẹo theo mẹ bằng rừng vượt suối.

Dê là loài vật rất gần gũi con người. Sữa dê béo bổ hơn sữa bò nhiều nên mắc hơn. Dê cái cung cấp trung bình từ 1.000 kg tới 2.200 kg sữa mỗi năm. Đời sống trung bình của dê từ 15 tới 18 năm. Thịt dê ngon nhưng có nhiều người nhất là quý bà không thích. Theo lời mấy ông thầy thuốc bắc thì thịt dê bổ dương, thể nên dưới thời Việt Nam Cộng Hòa, nếu bạn chưa một lần ghé quán Tư Sanh bên Khánh Hội để thưởng thức mấy món lẩu dê, cari dê, dê tiềm thuốc bắc nhất là ngọc dương tiềm bát bửu thì quả là bạn đã mất đi nửa cuộc đời rồi đó.

Tôi còn nhớ thời gian làm việc ở Phan Thiết có ra thăm một trại nuôi dê ở quận Tuy Phong giáp ranh Phan Rang, đã thấy tận mắt buổi sáng khi chủ trại vừa mở cổng thì chú dê đực đứng chặn ngay tại cửa để "tra thuế" hay "thâu thuế" cho tất cả đàn dê cái không sót một con. Kinh hồn chưa. Hèn gì ngọc dương không đắt giá sao được.

Thịt dê chắc phải ngon hơn thịt chó, chả thể mà ông bà ta thường nói câu "Treo đầu dê bán thịt chó" để ám chỉ phường buôn gian bán lận, mách mung lừa gạt.

Tại hai quốc gia vùng Caribbean là Trinidad và Tobago (TrinBago) hằng năm có tổ chức Lễ Hội Đua Dê thật náo nhiệt sôi nổi. Dê được cột dây vào cổ và có người hướng dẫn (handlers) cho dê chạy đua

Ở đời ai có thói quen lần lựa la cà thì sẽ bị thiên hạ bảo là "cà kê dê ngỗng"

Tôi đoán chắc đàn ông ai cũng có máu dê trừ mấy ông thái giám hoạn quan hoặc các đảng BD. Vấn đề là ít hay nhiều, kín đáo hay đạo lộ mà thôi. Chả thế mà cổ quái kiệt Trần văn Trạch thường hay nhại bài "Sơn nữ ca" của Trần Hoàn là "Trời sanh dê nhiều lắm, có con tuy lớn mà cái sừng nó nhỏ có con tuy bé mà cái sừng lại to...Ai cũng có máu dê, người ta dê lên dê thăm dê được thì dê, dê hồng được cũng rắn dê..." Ngoài ra danh hài Trần Thiện

cũng sửa lời bài ca “Huyền thoại một chiều mưa” của Nguyễn Vũ như sau “một chuyện cũ xì không ai nhắc đến giờ tôi mới khai ra, dương thế xưa nay thời nào cũng thế, đàn ông hay dê đàn bà”...

Đua dê ở TrinBago

Nhà báo không quân Dương Hùng Cường (chết trong lao tù Cộng Sản) từng lấy bút hiệu là Dê húc Càn. Nhắc đến chuyện dê húc, tôi chợt nhớ đến một câu thơ của nữ sĩ cũng ném vào hàng sử mẫu là Hồ xuân Hương chỉ trích những người ham gây gỗ...mà trật lất:

Dê còn buồn sừng húc đậu thưa

Từ ngàn xưa, dê đã đóng vai trò quan trọng trong mỗi “giao hảo” giữa đàn ông đàn bà. Đọc “Cung oán ngâm khúc” của cụ Ôn Như Hầu, ta thấy câu:

Xe dê lọ rắc lá dâu mới vào

Theo điển tích thì các bậc vua chúa vì có quá nhiều cung phi mỹ nữ nên mỗi đêm không biết chọn ai để vui vầy cuộc cờ người, mà thuở ấy thì chưa có cái màn quay roulette xổ số, cho nên nhà vua cứ ngồi trên dương xa cho dê tự kéo chạy vô phòng cung phi nào là đêm đó bả trúng số ít nhất là cá cặp. Thế cho nên các bà phi tranh nhau rắc lá dâu đầy phòng ngập lối vào để dụ khị mấy con dê đánh mùi dâu mà đưa vua vào phòng mình.

Râu dê mọc dài ra ngay dưới hàm, vì vậy đàn ông nào mà để râu dưới cằm thì ta gọi là râu dê. Thời Việt Nam Cộng Hòa có một vị đại tướng để bộ râu lăm liệt ngay dưới cằm. Ngày xưa, bản nhạc “Thanh niên hành khúc” của Hùng Lân được cải biên là “râu ơi là râu, râu ơi là râu, hàm râu cá chốt giống hàm râu dê cái hàm râu dê”.

Riêng tôi thì có một kỉ niệm khó quên thuở đi học là bị consigne(cấm túc) cũng vì...dê. Số là hồi học trường trung học Nguyễn đình Chiểu Mỹ Tho, lớp đệ ngũ (lúc bấy giờ thường gọi là cinquième), bọn tôi học Pháp văn với thầy Lê văn Châu mà cái món khó nuốt nhất là récitation. Một hôm thầy Châu gọi tên tôi lên trả bài “La chèvre de Mr. Séguin”, khổ nỗi là chiều hôm trước tôi mê đá banh bỏ cả học bài, nên đứng trước mặt thầy Châu mà tôi cứ La chèvre de Mr. Séguin mãi, thầy Châu bắt đầu nổi nóng lớn giọng “Et quoi”.Thầy càng et quoi thì tôi càng run lập cập và từ La chèvre de Mr. Séguin tôi đổi lại structure Anh văn là Mr. Séguin la chèvre. Nghe tôi cứ cà lặt cà lăm la chèvre de Mr. Séguin rồi Mr. Séguin la chèvre giống như là đĩa hát Pathé bị kim rè cùm cụp, thầy Châu giận quá nói “c’est une bête” (tiếng thầy thường dùng để la rầy học trò) rồi đuổi tôi về chỗ ngồi sau khi tặng tôi cặp mắt kiếng to tổ bố tức là cho cấm túc tức là consigne-detention (dầu

hiệu consigne là 2 con zéro đóng khung giống như mắt kiếng) . Thế là ngày chúa nhật tuần đó tôi phải vào trường ngồi viết cả ngày câu: “tôi phải học thuộc bài”. Tất cả cũng vì con dê cái của Mr. Seguin.

Nhân nói đến đây, tôi sức nhớ đến con dê cái của Mr Gandhi ở Ấn độ. Ông đã lãnh đạo cuộc tranh đấu bất bạo động để phản đối chính phủ thuộc địa Anh mà hành động điển hình (và cũng thấy tức cười) là đi đâu ông cũng dẫn theo một chị dê cái rồi tự vắt lấy sữa uống không thêm uống sữa Ang Lê để gọi là tẩy chai hàng hóa của “tụi đế quốc Anh”. Từ đó cứ mỗi lần nhắc tới thánh Gandhi là người ta nhớ ngay tới hình ảnh con dê cái cứ lẻo đẻo theo ông như hình với bóng.

Thôi, viết lòng vòng này giờ cũng nhiều, xin dừng lại ở đây kéo quý vị tarzan nổi giận bảo thẳng này viết bậy bạ quá thôi đuổi nó lên núi chần dê như ông Tô Vũ bên Tàu ngày xưa bị rợ Hung Nô bắt chần dê tới chừng nào “dê đực sanh con” thì mới được thả về Hán thì phiền cho đệ tử lắm. Nhân nhắc tới ông Tô Vũ, tôi nhớ các bạn quân công cán chính đi học tập cải tạo mùa lễ thủy thường tự ví mình như Tô Vũ mục dương tức là phải ở tù mùa lễ thủy không biết ngày về vì đời thuở nào mà dê đực đẻ con.

Thịt dê mà nấu ca-ri hay làm lẩu thì hết xẩy luôn, nhưng phải ngâm rửa thật kỹ với muối và rượu để mất mùi...dê. Nhắc tới cari dê, tôi chợt nhớ cái thuở nhi đồng kiu quốc ở xóm Chùa Chà Mỹ Tho, cứ mỗi lần lễ hội lớn là mấy ông Chà trong chùa phát cơm nị cari dê ngon hết xẩy cho con nít và cả người lớn.

Để kết thúc bài viết này,tôi xin ghi ra câu đối vô danh có đá động đến “ông Thầy”đề quý vị và các bạn thưởng thức cho nó ra cái phong vị ngày Tết:

*Huyện Tâm Dương có ba con DÊ, đứng núi ĐÁ trông về LẬP THẠCH
Quan Tử Kỳ đi bốn xe NGỰA, vâng mệnh TRỜI ra trị THỪA THIÊN*

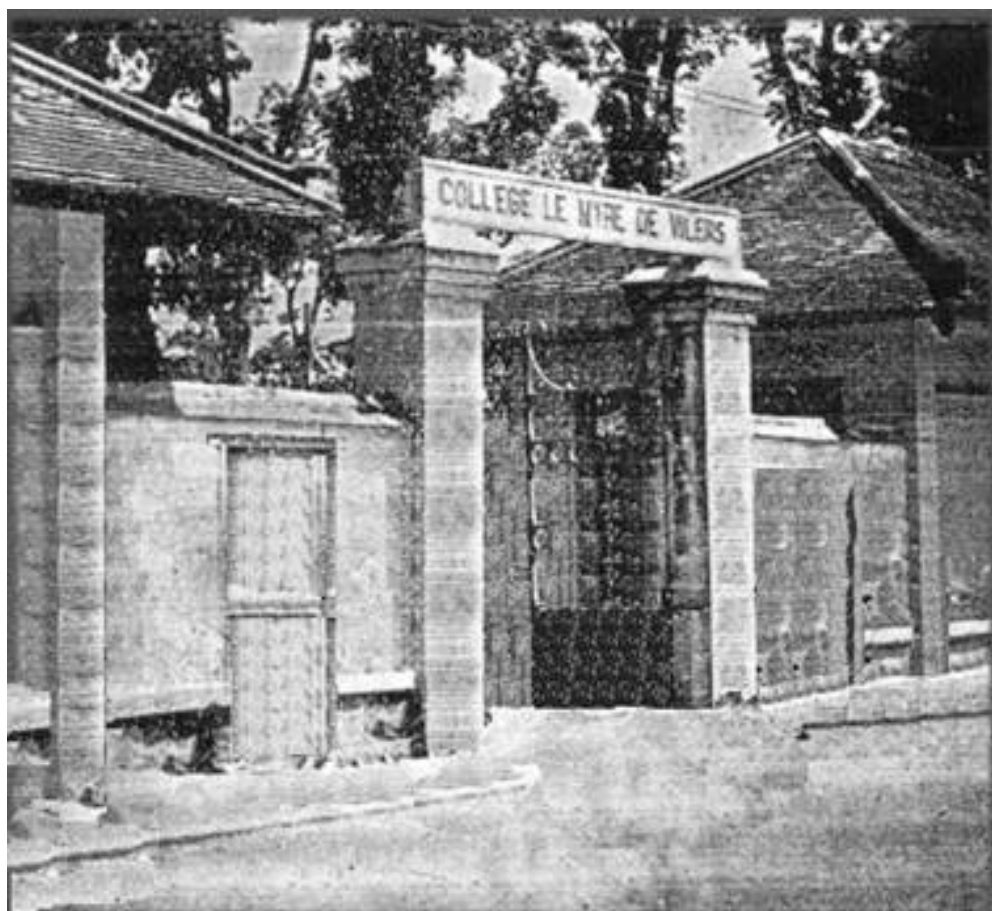
Và trong năm mới của Thầy, kính chúc quý vị và các bạn nhiều may mắn an bình và sức khỏe dẻo dai cường tráng như “Thầy tui”.

World Goat Production: Selected Regions and Countries			
Country/Region	Total Animals (millions)	Goat Milk (MT)	Goat Meat (million MT)
World	-----	15.2	4.8
Africa	294.5	3.2	1.1
Nigeria	53.8	N/A	0.26
Sudan	43.1	1.47	0.19
Asia	511.3	8.89	3.4
Afghanistan	6.38	0.11	0.04
Pakistan	60.00	N/A	N/A
India	125.7	4.0	0.48
Bangladesh	56.4	2.16	0.21
China	149.37	0.26	1.83

Saudi Arabia	2.2	0.076	0.024
Americas	37.3	0.54	0.15
Mexico	8.8	0.16	0.04
USA	3.1	N/A	0.022
Europe	17.86	2.59	0.012
UK	0.09	N/A	N/A
France	1.2	0.58	0.007
Oceania	3.42	0.0004	0.018

Theo thống kê trên, ta thấy Ấn Độ là nước sản xuất sữa dê nhiều nhất, tới 4 tấn một năm.

Toronto, Xuân Ất Mùi 2015
Nguyễn Trần

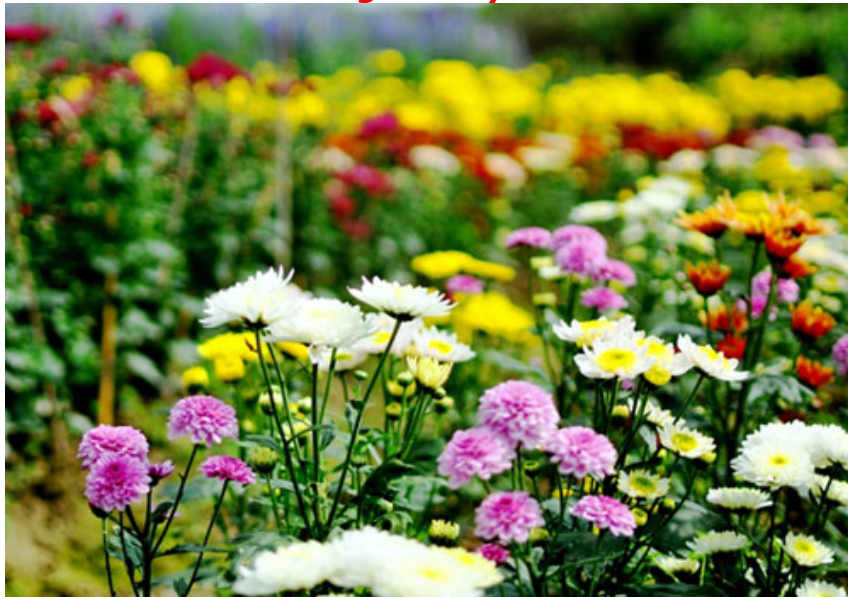

Cổng trường Collège Le Myre de Vilars xưa phía đường Lê Lợi (d'Ariès)

Xuân ly hương
 Hôm nay có phải là Xuân
 Mà sao ta thấy băng khuâng cả lòng

Đón Xuân bằng nỗi nhớ mong
 Bằng hoa tuyết trắng là Đông xứ người
 Quê hương với vơi cuối trời
 Những mùa Xuân cũ một thời xa xưa
 Khói hương nghi ngút giao thừa
 Thanh âm trừ tịch cũng vừa canh thâu
 Xuân về hương sắc lên màu
 Bờ môi em thắm nghìn câu ân tình
 Nước non một thuở thanh bình
 Bận bè hạp mặt linh đình say sưa
 Hoa Xuân e ấp sương thưa
 Tình Xuân ngây ngất đông đưa mây hồng
 Ý Xuân hòa điệu chờ mong
 Thơ Xuân êm ả theo dòng thời gian
 Còn đang mê mải bàng hoàng
 Thẳng cai chột đến làm tan mộng đời
 Chuyện xưa một thoáng mù khơi
 Trở về tâm sự bởi bởi thương đau
 Búa kim là bạn tâm giao
 Bàn tay chai đá lòng nao nao sầu
 Giá không có cuộc bể dâu
 Đời ta chắc hẳn đã đâu thế này.

***Toronto một mùa Xuân ly hương
 Bông Cỏ May***

Hoa Xuân

Chút cảm nghĩ về Đại Hội Thế Giới lần I của NĐC-LNH và đồng hương MỹTho tổ chức tại Nam Cali vào ngày 27-29 / 09 / 2014

Từ nhiều thập niên qua, hình bóng quê hương MỹTho yêu dấu của chúng ta đã được nâng niu, trân quý mang theo để trải ra khắp năm châu bốn biển. Và rồi trong tình hoài niệm về Mỹ Tho và hai ngôi trường Mẹ thân yêu nên trong ba ngày cuối tháng Chín vừa qua, để hưởng ứng lời mời gọi dự đại hội

của các anh chị trong BTC tại Nam Cali, rất đông đảo những người con yêu của MỹTho từ nhiều tiểu bang khác của nước Mỹ, từ Canada, từ Âu Châu, Úc Châu...đã mang quê hương MỹTho về tụ tập tại thủ đô tị nạn Little Saigon để cùng nhau gợi thương nhớ về những ngày xưa thân ái dưới hai mái trường NĐC-LNH nằm trên hai con đường tràn ngập lá me bay mang tên Hùng Vương và Ngô Quyền.

Riêng cá nhân tôi, đây là một dịp thật hiếm quý để tôi tìm thấy lại thật nhiều hình ảnh của quá khứ.. Từ vùng nắng ấm này, tôi đã được gặp gỡ quen biết với rất nhiều đồng môn, thân hữu của những thế hệ: trước tôi nhiều năm, hoặc gần ngang khóa với tôi, và nhiều năm trẻ hơn tôi. Và như một ngẫu nhiên thích thú, hôm ngày thứ bảy tiền đại hội được tổ chức tại phòng tiếp tân của khách sạn, tôi đã gặp lại một số bạn cùng lớp hoặc các lớp lân cận thuộc các ban A,,B,C,D. Một số bạn tôi nhớ rất rõ, một số khác tôi chỉ hơi nhớ man mác mà thôi (xin thứ lỗi cho tôi nha các bạn, vì trí nhớ rồi cũng dần phai theo bóng thời gian, đã hơn nửa thế kỷ rồi còn gì!). Tôi tự nhủ có lẽ các bạn ấy đã hiểu kỳ muốn gặp mặt lại bằng bạn "trắng trẻo thư sinh" (biệt danh mà một anh bạn học chung với tôi nhiều năm đã thân thương gán cho), nó đã lưu lạc, lang thang hơn nữa thế kỷ qua tại một hành tinh xa xôi nào đó, giờ này nó mới chịu tìm về cội nguồn hay nói văn vẻ hơn là "tung cánh chim tìm về tổ ấm". Chắc chắn rồi nó sẽ khám phá ra rằng tình cầu thân yêu này đã chịu biết bao nhiêu tai biến!!! Nhóm chúng tôi đã có một mẫu số chung với nhau: đó là những kỷ niệm thân yêu về hai ngôi trường Mẹ, những dữ kiện lịch sử đã xảy ra trên tỉnh nhà MỹTho cũng như trên quê hương Miền Nam trong khoảng thời gian hoàng kim của nền Đệ Nhứt Cộng Hòa. Bao nhiêu là ký ức đã tuôn tràn như dòng sông Tiền Giang muôn đời vẫn êm đềm chảy ngang qua thành phố MỹTho. Cho dầu các bạn có bị hằn lên những dấu vết của thời gian, những nét gian khổ của chiến tranh, hay những nỗi thống hận của tù đầy, nhưng đối với riêng tôi thì tôi vẫn luôn tìm thấy nơi các bạn những nét tươi vui sinh động của tuổi trẻ chúng ta vào những năm tháng của đầu thập niên 60. Thêm một điều đáng trân quý nhất là chúng ta vẫn còn cảm thông, còn gìn giữ được con đường chúng ta đã đi trong thời niên thiếu, cho dù trải bao phong ba bão tố!

Quang cảnh long trọng trang nghiêm của buổi lễ chào Quốc Kỳ Việt Nam Cộng Hòa của ngày Đại Hội đã đưaa tôi về lại với những buổi chào cờ vào mỗi sáng thứ hai nơi sân trường NĐC với tất cả các học sinh trong đồng phục quần xanh dương áo trắng có mang phù hiệu NĐC. Ôi! những hình ảnh, màu sắc thân thương cử một nền giáo dục nhân bản giờ còn đâu!!!

Để thay lời kết, tôi xin da tạ tất cả các anh chị trong BTC của Đại Hội đã bỏ bao nhiêu công sức để tạo điều kiện cho chúng tôi có dịp gặp gỡ lại với các đồng môn của hai mái trường xưa.

Bùi văn Tâm (NĐC 55-62)

Những mùa Xuân lang thang

Nhớ thuở vàng son sân khấu !

Hồi ức một mùa Xuân của Nguyễn Phương

Những ngày Tết Việt Nam, mùa xuân của Việt Nam thì bầu trời Montréal luôn luôn mù mịt tuyết, lạnh thấu xương...

Có những mùa xuân đến rất mau,

Ngồi nghe tuyết trắng dội ngang đầu

Nghe hồn ray rức niềm xa xứ

**Nghe buồn trong tim vạn nỗi sầu
Chợt nhớ màn nhung đã khép kín
Điệu Thuyền & Lữ Bố vẫn từ lâu
Vang bóng một thời sân khấu cũ
Tuồng đời chưa vãn, vẫn sầu đau.**

Những ngày tháng đó, tuyết trắng bay mù mịt trên bầu trời, tôi ngỗ sau khung cửa nhìn ra ngoài để mà đoán già đoán non về thời tiết để tính xem ngày mai, tôi có thể ra khỏi nhà đi gặp các bạn già hay là tôi sẽ phải ngồi co ro bên lò sưởi. Khi nào thấy mây trời vẫn vũ một màu xám đục, hôm sau tôi quyết định ở nhà uống trà và đọc sách, trái lại khi thấy mây trắng ửng hồng cả bầu trời thì đầu ngày mai, đường đi còn lầy lội tuyết, tôi cũng khoát áo ấm đón xe bus đi ngao du tìm bạn bè hàn huyên tâm sự. Nhu cầu gặp gỡ chuyện trò với bè bạn đối với tôi trong những năm gần đây thật là quan trọng vì nó giải tỏa cho tôi những cơn buồn xa xứ,

giảm bớt đi nỗi nhớ các bạn nghệ sĩ cũ, những người đã ở cách xa biệt *soạn giả Nguyễn Phương* mùa xuân đã nơi phương trời Việt Nam xa tít, xa hơn hai mươi ngàn cây số... Người ta nói : tuổi trẻ thường bàn đến chuyện tương lai, tuổi già thường hoài niệm về quá khứ, tôi hay nhớ tới những kỷ niệm khi còn theo các đoàn hát xuôi ngược sông hồ, mỗi tuần ở một tỉnh hay một huyện lỵ nào đó, nay thì ở Saigon, ngày hôm sau đã ở Cần Thơ hoặc thoát cái là đã đến vùng Cao Nguyên Đà Lạt hay ra tận cố đô Huế. Cuộc đời lưu diễn thường đưa tôi đến cảnh mới, gặp bạn mới nên những người sống chung trong một đoàn hát trở thành như những người trong gia đình ruột thịt của mình, những kỷ niệm về người thân ruột thịt đó không hề phai trong trí nhớ còm cõi của tôi, một lão già đã 93 cái xuân không còn xanh nữa! (nói xuân già thì tôi không chịu!). Nhớ bạn nghệ sĩ, nhớ đoàn hát, nhớ tiếng đàn câu ca, nhớ tuồng tích, nhớ khán giả, nhớ món ngon vật lạ của từng địa phương mà đoàn hát đã đến nhưng tôi bỗng khám phá ra rằng sau hơn hai mươi lăm năm định cư ở nước ngoài, tôi mất dần cái thói quen chuẩn bị đón Tết như khi tôi còn đi theo các đoàn hát ở Việt Nam trước năm 1975. Còn nhớ, Tết năm 1964, đoàn hát Thanh Minh Thanh Nga bán dàn hát miền Trung mà trạm đầu tiên là hát ở quận Ninh Hòa. Nguyên do là sau ngày ông Diệm bị đảo chánh (tháng 11 năm 63), tình hình Saigon bất ổn vì có nhiều cuộc xuống đường của sinh viên học sinh và của các ông sư và bà ni sư, nhiều gánh hát chạy xuống các tỉnh Hậu Giang hoặc phải ra miệt Phan Thiết, Nha Trang thì mới có hy vọng hát được vì cần phải tránh những cuộc biểu tình liên miên ở đô thành Saigon.

Lúc đó có ông Thiếu Tá Hoài, chi khu trưởng/quận trưởng Ninh Hòa là bạn của anh Hoàng Giang nên ông tổ chức mua dàn hát của đoàn Thanh Minh Thanh Nga, vừa giúp cho bà Bầu Thơ, cô Thanh Nga và vợ chồng anh

Hoàng Giang vừa làm cho dân chúng và quân đội ở tại quận lỵ Ninh Hòa có những ngày Tết vui vẻ vì ông rước được một đoàn hát đại ban đến hát ở quận trong những ngày Tết.. Dù khi đi hát xa, bà bầu phát lương hai cử cho mỗi xuất hát nhưng vì đoàn hát đi hát miền Trung cả tháng mới trở lại Saigon nên các nghệ sĩ nghèo lại phải chạy đôn chạy đáo vay tiền để lại nhà cho vợ con. Xe camion chở cảnh trí, đồ hội, công nhân sân khấu và các em vệ sĩ đi trước ngày 28 Tết. Các nghệ sĩ không có xe hơi riêng thì đi xe đồ của đoàn mượn, bà Bầu Thơ, Thanh Nga và các nghệ sĩ Hữu Phước, Hoàng Giang, Kim Giác, Việt Hùng, Ngọc Nuôi đi xe hơi riêng, 6 giờ sáng đoàn xe khởi hành.. các xe chạy nối nhau thành một đoàn để có thể giúp nhau khi cần. Khi đoàn xe đến Biên Hòa, bà Bầu cho dừng lại nửa giờ để cho các nghệ sĩ ăn sáng, mua thức ăn nước uống mang theo rồi đoàn xe lại tiếp tục lên đường. Tôi thường đi lưu diễn nhưng đây là lần đầu tiên tôi thấy các bạn ngồi chung xe đều có vẻ buồn chớ không có nói chuyện vui đùa ồn ào như những lần lưu diễn trước kia. Xe dừng lại gần chợ hoa Biên Hòa, tôi nhìn thấy những cánh mai rực rỡ màu vàng, những chậu hoa Mận Đường Hồng, chậu hoa Cúc đại đoá thật đẹp mà nỗi buồn trong tôi như được nhân lên gấp mấy lần vì chợt nhớ ra là năm nay tôi chưa kịp mua hoa để ở nhà cho vợ tôi như những mùa xuân trước. Ngày Tết, trong nhà có vài chậu hoa Cúc đại đoá, hoa Mận Đường Hồng, trên bàn thờ có bình hoa mai, có cặp dưa hấu, có chưng một mâm ngũ quả, có đèn nhang nghi ngút thì trong lòng mình cảm thấy vui vui vì đó là những nghi thức trang trọng để tỏ lòng thành kính của mình đối với ông, bà, cha mẹ đã khuất trong những ngày Xuân. Và như vậy, trong nhà, vợ chồng cũng thấy ấm cúng hơn, yêu thương nhau hơn. Tôi miên man nhớ nhà, nhớ vợ, nhớ mấy đứa con của tôi, năm nay chắc chắn chúng nó không có pháo để đốt chung vui với các bạn. Những năm trước, năm nào tôi cũng mua nhiều pháo. Pháo giầy treo từ lầu nhì xuống tới đất thì tôi đốt đêm ba mươi Tết, sau khi cúng rước ông bà. Giầy pháo khác đốt sáng mừng một Tết để mừng đầu năm khai bút và xuất hành tới rạp hát hốt bạc. Giầy pháo thứ ba sẽ đốt vào tối mừng ba Tết, coi như báo hiệu hết ba ngày ăn chơi, bắt đầu lo công ăn việc làm trong một năm mới. Còn các con tôi thì sau khi chúng nó tới chúc Tết mừng tuổi vợ chồng tôi thì ngoài tiền lì xì, mỗi đứa được cho một phong pháo điển để đốt chơi với các bạn. Vợ tôi thì không đời nào chịu tốn tiền mua pháo, vậy nên tôi nghĩ năm nay tôi đi hát xa nhà trong mấy ngày Tết, mấy đứa con tôi chắc không có pháo để đốt. Chắc chúng nó sẽ buồn hiu, nghĩ vậy rồi tôi cũng buồn, quá buồn. Minh Điển chợt lên tiếng, phá cái không khí im lặng trên chuyến xe đi miền Trung bất đắc dĩ này : *“Nếu đến Ninh Hòa, cũng có biểu tình, cũng có phe đảo chánh và phe phản đảo chánh, mình không hát được thì làm sao ?”*.

Anh Bảy Liêm, quản lý của đoàn hát trả lời : *« Thì nghĩ hát, ở không chơi, cũng có lương vì mình bán giàn, chủ mua giàn đã trả tiền rồi! »*

Minh Điển : *« Đành vậy! Nhưng nếu nghĩ hát mà vẫn được ở Saigon, gần vợ gần con, cái thời buổi lộn xộn này, vợ con cần mình ở gần để bớt sợ, để có người lo...»*

Bảy Liêm: *« Thôi đi cha! Vậy thì ở nhà mở quán cà phê bán kiếm từ cắc, theo gánh hát làm gì? Quân đội họ bị điều động ra tiền đồn, ra quân khu một, vô ở Cheo Reo, Phú Bổn, họ cũng phải chịu. Nghề nào có cái nghiệp này! Theo nghiệp Tổ đi hát giúp vui thiên hạ, thì chỗ nào có khán giả là mình tới hát. Biết sao mà chọn lựa ? »*

Xe qua khỏi Biên Hòa lâu rồi, đang chạy qua khu rừng cao su, nhìn ra

hai bên đường thấy những hàng cây thẳng tắp chạy vùn vụt về phía sau. Không một bóng người, không cả những chiếc xe đồ hay xe tải chạy qua mặt đoàn xe của chúng tôi hay chạy ngược chiều hướng về Saigon. Chỉ có xe của đoàn hát chúng tôi mới chạy nhong nhong trên đường xuyên rừng hướng về miền Trung xa lắc xa lơ kia. Phía trước mặt có lẽ là gần đến đèo Chuối..Bỗng tiếng thẳng xe rít trên mặt đường. Chiếc xe đồ của chúng tôi chồm chồm lên như con ngựa bất kham đang bị ghì cương thật mạnh. Xe lết thêm một khúc đường rồi ngưng lại. Tôi ngồi hàng ghế thứ hai, gần đầu máy xe, tôi cảm thấy hơi nóng phả hừng hực vô mặt...Chắc là xe bế hộp số, hay banh xúp bấp, hay bị lật dên! Mỗi người một câu đoán mò, tiếng nói ồn ào như nhóm chợ chồm hổm.

Bảy Liêm : « *Chắc có ắc xi đặng! Anh em ai cần đi tiểu thì xuống xe, ra hai bên đường...* »

Anh tài xế ló đầu ra cửa xe, nhìn phía trước, lớn tiếng ngăn liền : « *Khoan ! Mấy cha! Ngồi yên dùm một chỗ đi, phía trước có đắp mô kìa, ai nấy ngồi yên một chỗ để tôi kiểm cách trở đầu xe, chạy lui lại* »

Cô Thúy Lan : « *Đường bị đắp mô ? Gặp mấy chã rồi !* »

Cô nói xong, với tay tháo hoa tai, dây chuyền, cà rá, gói trong khăn mu xoa, cuộn nhỏ lại nhét dưới nệm xe. Các cô Kim Hương, Thanh Hiền, Kim Anh, Bích Sơn, Bé Hoàng Vân nhìn nhau ngậm trao đổi ý kiến rồi họ cũng tháo hoa tai, dây chuyền...

Kim Quang : « *Nếu gặp cướp thì dẫu như vậy, nó cũng lục lọi ra. Còn gặp mấy ổng, không đưa ra, mấy ổng «cạch» liền hay bắt dẫn vô rừng, cũng chết !* »

Bảy Liêm : « *Thôi, mấy ông nội, bà nội, im dùm một chút, để coi tình hình ra sao rồi sẽ liệu, chớ mỗi người nói một câu, thêm rối trí ! (anh day qua hỏi tài xế) Sao, bác tài ?* »

Bác tài xế chưa trả lời, còn nhìn trước nhìn sau, vẻ mặt tỏ ra suy nghĩ lung lăm, giống như một ông tướng chỉ huy mặt trận, đang tính kế hoạch tiến tới hay rút lui. Tôi ghé cổ nhìn qua kiếng xe phía trước... Xa...rất xa. gần các mô đất đắp trên đường, có nhiều nhánh cây lớn bị cưa xô ngã ngang đường, thấp thoáng vài ba người, đầu mình có nguy trang lá cây, cầm súng, chạy tới, chạy lui, chỉ chỗ...Nhìn lại phía sau thì thấy xe hơi của bà Bầu và xe của Hữu Phước đang chạy thụt tới thụt lui để quay đầu xe trở về hướng Biên Hòa... Có tiếng phi cơ trinh sát từ xa,...phi cơ L.19 rù rì... rù rì rồi tiếng lớn dần... Một chiếc phi cơ trinh sát bay quan sát dọc theo đường quốc lộ, bay hơi thấp... vù một cái là vút qua khỏi đoàn xe hơi của chúng tôi rồi nó ngược mũi bay vút thẳng lên cao. Một loạt súng nổ lách tách...lách tách... giống như tiếng súng AK.47 súng bá đờ bắn vuốt đuôi máy bay.

Kim Quang la lên : « *Đụng độ rồi, đụng độ rồi... Thầy Bảy(tức là ông quản lý Bảy Liêm) cho anh em xuống xe núp theo gốc cây hay ngồi trên xe chịu chết ?* »

Tài xế nói : « *Đừng sợ ! Máy bay của mình mà...phi công bay thấp, biết là xe đồ dừng lại vì đường bị đắp mô. Họ quan sát để hướng dẫn cho xe ủi lên phá mô đó. Anh em xuống xe, chạy lộn xộn, quân đội không biết ai, bắn lăm thì nguy hiểm lắm. Ngồi yên một chỗ, tôi qua lại con đường này hoài, có kinh nghiệm rồi...* »

Một tiếng nổ lớn như tiếng mìn, nhìn tới trước tôi thấy khói và đất cát bay mù mịt.

Kim Quang la lên : « *Tôi phóng xuống đường đạ!.* »

Hai cô Thanh Hiền và Kim Anh : « *Chúng tôi cũng xuống nữa.* » Bé Hoàng Vân la : « *Trời ơi ! Minh ! Sao mầy đáí trên lưng tao vậy ?* » (Bé Hoàng Vân là một nữ diễn viên nổi danh trạng hề, nói theo các nghệ sĩ đoàn Kim Chung, Bắc di cư, nói theo miền Nam thì Bé Hoàng Vân được coi như nữ quái kiệt, sau năm 1975, cô còn được cán bộ gọi là Hề gái!) Minh (một em vệ sĩ chuyên đóng vai quân sĩ) : « *Tui mới đứng lên,..mắc đáí quá...Nó xít bậy, chớ hông phải tui sợ tối té đáí à nghe !* »

Bé Hoàng Vân : « *Mồ tổ mầy, khai quá trời ! Trời ơi ! Rồi ở đây làm sao có nước rửa, làm sao tao thay áo ? Mồ tổ mầy, mầy ăn cái giống gì mà nước đáí khai quá trời vậy...* »

Tôi nói : « *Minh ! Mầy mắc đáí thì đáí trong quần của mầy, sao lại xít trên lưng của Bé Hoàng Vân?* »

Minh : « *Tại tôi mở nút quần sẵn để khi xuống đường là tôi tè ngay. Ai ngờ mới đứng lên, nghe nổ cái ầm, hoảng hồn, nó bung ra, xít bậy...Để tôi giặt áo cho má, nè má cú đầu tui đi... nè cú đầu tui đi cho bớt giận..* »

Bé Hoàng Vân lờ khóc lờ cười. Mọi người lụi tụi xuống xe, anh tài xế xách lại một canne nước, đưa cho bé Hoàng Vân : « *Nè cô ! Có canne nước để dành đổ nước xe trước khi qua đèo, cô thay áo, nhúng khăn lau mình cho bớt khai... dùng nước tiết kiệm một chút nhe... lờ rồi... Tại bữa nay mầy chã đắp mô, chắc họ tính là có đảo chánh ở Saigon, mọi hoạt động quân sự ở địa phương bị tê liệt nên họ mới đắp mô...* »

Thanh Hiền, Kim Anh cùng với bé Hoàng Vân xách canne nước đi vô cánh rừng, đi xa xa để cho Bé Hoàng Vân thay áo, dùng khăn lau cho bớt mùi khai. Chúng tôi đem bánh mì, cơm nếp, nước uống, xuống xe, ngồi chung lại một chỗ, ăn uống vì đã quá trưa lâu rồi. Có mấy chiếc xe jeep nhà binh chạy tới, Phía trước có xe ủi đất và hai xe GMC chở đầy lính chạy ngược lại. Một viên thiếu úy bước tới chỗ chúng tôi ngồi : « *Mấy anh mấy chị ở đoàn hát hả ? Đừng có sợ,... mấy thằng du kích đắp mô, tụi nó tính ra tuyên truyền, kiểm soát chút đỉnh tiền nong... chúng nó thấy phi cơ với quân đội lên nên chạy vô trong rừng trốn rồi. Đường đã thông, bác tài cho xe chạy ngay, đừng để trời tối, bất tiện!* »

Thầy Bảy Liêm la lên : « *Anh em lên xe liền. Đem lên xe ngồi ăn. (kêu lớn) Hoàng Vân ơi, Hiền ơi, Kim Anh ơi, mau ra, xe chạy...* ».

Kim Anh la lớn : « *Chờ chúng tôi với...* » Kim Anh cầm canne hết nước, chạy trước... Thanh Hiền chạy sau. Bé Hoàng Vân vừa chạy vừa cài khuy áo... Ra đến xe, chợt nhớ : « *Chết cha ! Bỏ quên cái áo mouseline trong rừng rồi...* »

Bảy Liêm : « *Bỏ đi ! Cái áo khai quá, đem theo xui xẻo.* »

Bé Hoàng Vân điểm điểm mặt của thằng Minh : « *Mồ tổ mầy...kỳ này nầy tới rạp, tao đậu chệnh mà thua đứt chệnh là tại mầy làm cho xui xẻo...* »

Xe tiếp tục lăn bánh. Xe của bà Bầu và Hữu Phước cũng quay trở lại, hiệp đoàn chạy thật mau qua cái khúc bị đắp mô mà quân đội vừa giải tỏa. Trong xe chúng tôi tiếng nói cười ồn ào, dường như không ai còn nhớ đến cái chuyện Tết mà phải xa nhà. Họ tranh nhau kể chuyện như vừa được tham gia một trận đánh oai hùng. Ai cũng tỏ ra gan dạ, tiếng súng hay mìn nổ hồi nầy giống như chuyện xảy ra trên sân khấu các bùm của đoàn hát Hoa Sen.

Văn Ngà xen vào : « *Mấy cha nhất quá ! Mới nghe bắn lạch tạch là muốn xuống xe núp rồi, bây giờ êm êm thì nói thần nói tướng.* »

Kim Quang : « *Tôi đòi xuống xe là để sẵn sàng, nếu có nổ súng, tôi sẽ bò lên, biết đâu không lượm được một khẩu súng chiến lợi phẩm.* »

Văn Ngà : « Có cây súng mới xịt tùm lum của thằng Minh đó, Kim Quang lấy làm chiến lợi phẩm đi ! »

Kim Quang : « Nói chơi vậy, đừng chạm à ghen... đừng chạm dữ rồi nghe...»

Bảy Liêm lại phải làm cái nhiệm vụ của người quản lý, thay mặt bà bầu, bắt anh em dẹp cái chuyện đấu khẩu vô vị này đi.

Chuyến đi Ninh Hòa kỳ đó, chỉ nội trên đường xe chạy là đã có những kỷ niệm khó quên. Gần bảy giờ tối chúng tôi mới đến Nha Trang, xe của bà Bầu Thơ, Hữu Phước, Việt Hùng, Hoàng Giang chạy luôn ra quận Ninh Hòa vì từ Nha Trang đến Ninh Hòa xa khoảng trên ba mươi cây số. Thầy Bảy Liêm cho xe đồ chở nghệ sĩ dừng lại bên hông rạp Tân Quang rồi anh đi gặp chủ rạp, ký giao kèo mượn rạp để hát sau chuyến hát bán dàn ở Ninh Hòa. Chúng tôi có thì giờ rồi rảnh, bèn hùng tiền nhau vô tiệm cơm Nha Thành, ở con lộ sau rạp để ăn một bữa cơm thịnh soạn, bù trừ cho cái buổi trưa chỉ có gặm bánh mì khô cứng.

Độ hơn 9 giờ tối thì đến Ninh Hòa, ông thiếu tá quận trưởng tặng cho đoàn hát một con heo lớn. Tổng khâu của đoàn nấu cháo lòng cho anh em ăn và chia thịt ra để nấu những nồi thịt heo kho tàu dùng cho những bữa cơm ngày Tết. Các học trò nghỉ lễ Tết nên trường học tạm thời thành những căn phòng ngủ cho nghệ sĩ. Sân khấu được dựng trong sân vận động, gần ngã ba Ninh Hòa. Ghế dành cho quan khách và ghế thượng hạng là những ghế bành, ghế sắt xếp do ông quận trưởng cho đem đến. Cũng có một số ghế mượn của dân chúng quanh vùng vì chúng tôi thấy dưới đất ghế có giấy dán, đề tên và địa chỉ của chủ chiếc ghế.

Chợ quận Ninh Hòa

Hôm sau 30 Tết, còn được nghỉ một ngày trước buổi hát đầu Xuân nên chúng tôi kéo nhau đi chợ Ninh Hòa và vòng quanh các con đường trong phố. Các ngôi nhà, tiệm, quán đều trang trí đón xuân cũng như những tiệm

quán ở Saigon, Chợ Lớn hay khắp các vùng của đất nước. Cũng những chậu hoa đẹp trước cửa tiệm, cũng những câu đối đỏ, những nhánh mai vàng, những chữ Phước, Lộc, Thọ viết bằng mực nhũ vàng trên những tờ hồng đơn đỏ, dán trên vách tường, dán ở quầy hàng, ở cửa tiệm....Người Hoa lập tiệm quán rất nhiều, nhất là ở khu chung quanh chợ Dinh.

Dân chúng gần chỗ đoàn hát ở giới thiệu món ngon đặc sản Ninh Hòa là nem chua của bà Trực, chúng tôi năm ba đứa chuyên môn đi tìm món ngon vật lạ của địa phương, bèn kéo nhau đến tiệm bà Trực ăn thử nem chua. Đúng là nem chua Ninh Hòa ngon thiệt, miếng nem khô ráo, cắn một miếng nghe một cái « xựt », nhai dòn dòn, vị thịt ngọt ngọt, chua chua, ăn kèm với tỏi sống và có kèm một lát ớt, cay cay... nhất là ăn nem chua mà uống kèm với rượu nếp Ninh Hòa thì thật là ngon tuyệt.. Chúng tôi cũng ăn nem nướng**, rau sống, cuốn bánh tráng trong tiệm bà Trực. No say rồi lại cãi nhau chí choé, Kim Quang nói Nem Thủ Đức cũng ngon không thua gì nem Ninh Hòa, người khác nói là nem Bà Điểm ngon hơn hết thầy, người khác lại thích nem Lái Thiêu, rồi lại có người nói thích nem bắc Mỹ Thuận... cãi nhau ồn ào như chệt chìm tàu! Vậy rồi gây lộn vì Út Nhị là dân Tàu chánh gốc mà đi hát cải lương, nói chệt chìm tàu thì Út Nhị lên tiếng, cho là có ý nói xiêng nói xô anh ta...

Người ta còn giới thiệu ở Ninh Hòa có bán trầm hương, có bán thuốc lá thơm nguyên chất màu vàng tươi giống ruby, thuốc lá đen giống Algérie, nếu mình lấy lá thuốc đó tự vắn thành điếu xi gà thì ngon thật là ngon. Chúng tôi lại bàn nhau, dự định hôm nào sẽ đi kiếm mua trầm, mua lá thuốc giống Algérie...Trong thâm tâm, chúng tôi ai cũng nhớ nhà. Khi có ai đó trong chúng tôi khen món ngon vật lạ của quận Ninh Hòa thì lập tức có người nhắc lại những món ngon vật lạ cùng loại đó ở Saigon, Chợ Lớn hay Gia Định. Khi anh em thấy Thiếu Tá cho lính vô rừng chặt những nhánh mai rừng để cho đoàn hát trang trí trên sân khấu, anh em nhớ đến những cành mai ở các vườn trồng mai ở Thủ Đức, Bình Phước, Bình Nhâm...

Ban đêm ở Ninh Hòa lạnh hơn ở Saigon, nhất là đêm ba mươi Tết, chúng tôi lạnh run vì khí hậu của một vùng ở gần rừng núi mà một bên là gần biển Đông, gió biển hay gió núi thổi rì rào suốt đêm. Mới gần mười giờ tối, chúng tôi không ngủ được, lại kéo nhau đi chùa Minh Hương ở gần cầu Gổ và cầu sắt thôn Mỹ Hiệp trong thị trấn Ninh Hòa. Ở chùa Minh Hương có nhiều người Hoa đi cúng cầu an cầu phước cho gia đình và xin xăm Ông. Chùa Minh Hương thờ ông Quan Đế Thánh Quân. Vô chùa, đèn sáng trưng, trên bàn thờ, khối nhang cuộn cuộn vì quá đông người hành lễ, tôi thấy một ông Từ, thỉnh thoảng lấy bột nhang trên lư hương để vô một cái chum lớn, nơi người cúng đốt vàng bạc. Trên bàn thờ có tượng thờ ông Quan Công, hình tượng rất uy nghi. Chúng tôi vô đốt nhang, bái lạy. Trong chùa nhờ có đông người, có đèn nhang, có lửa đốt vàng mã cháy phừng phực nên không khí rất là ấm cúng. Tôi liền tưởng đến những cái 30 Tết ở Saigon, chúng tôi cũng thường đi cúng và xin xăm ở Lăng Ông Bà Chiểu. Ở Lăng Ông Bà Chiểu, mình đi cúng thì thấy trong lòng tin tưởng hơn, thấy ấm cúng hơn, có lẽ khi đi đến Ninh Hòa, mình có cảm giác là ở xứ lạ quê người nên trong lòng có cảm giác cô đơn, nhớ nhà... Ninh Hòa cũng là Việt Nam, Saigon, Gia Định cũng Việt Nam, chỉ cách nhau có chừng năm ba trăm cây số vậy mà sao có vẻ như xa cách ngàn trùng...

Đêm ba mươi Tết đó, bà Bầu Thơ cúng rước ông Tổ cải lương và cúng ông bà tổ tiên ngay tại sân khấu dựng trong sân vận động Ninh Hòa. Nghệ sĩ chúng tôi cũng tập trung lại tại sân khấu để cúng rước Tổ nghiệp, sau đó mọi người cùng dự tiệc đón giao thừa, tiệc có heo quay, bánh hỏi, bia 33 và rượu nếp Ninh Hòa. Đêm đó say quá, đám chuyên môn ăn nhậu chúng tôi gồm có Kim Quang, Minh Điền, Chí Hiếu, Thúy Lan, các em vệ sĩ và tôi, chúng tôi say mềm, chung xuống gầm sân khấu, giăng mùng ngủ vui cho đến khi sáng ra, người ta đốt pháo mừng năm mới, chúng tôi tỉnh dậy, mới chợt nhớ là đêm ba mươi Tết, mình lại nằm dưới sàn sân khấu giữa sân đá banh, mê man chẳng biết trời trăng mây nước gì ! Có lẽ Tết nhứt mà mình không về quê, không cúng ông bà tổ tiên nên ông bà mới đày đọa cho đáng đời đáng kiếp cái thân giang hồ. Buồn tái buồn tê nhưng cũng phải rán dậy đi kiếm cơm cháo ăn qua loa vì sắp đến giờ hát xuất trưa mừng một Tết, không thể bê bối trong xuất hát khai trương đầu năm của gánh hát. Nhớ lại những ngày lang thang theo gánh hát, tuy cũng hát ở Việt Nam, tuy là ở tỉnh khác nhưng trong lòng chúng tôi đều cảm thấy là mình đang ở xứ lạ quê người. Mấy câu thơ của nhà thơ Thế Lữ : « Rũ áo phong sương trên gác trọ, Lặng nhìn thiên hạ đón xuân sang... » sao mà trùng hợp với tâm tư của những nghệ sĩ lang thang như chúng tôi. Năm đó, khai trương : Mừng 1 Tết, hát tuồng *Tình Xuân Muôn Tuổi*.

Mùng hai Tết, hát tuồng *Tình Tráng Sĩ*. Mùng Ba Tết, hát tuồng *Giấc Mộng Đêm Xuân*. Mùng Ba Tết, hát tuồng *Giấc Mộng Đêm Xuân*. Ngày mùng Một và mùng Ba hát hai tuồng vui trong ngày Tết thì không có gì phải lo lắng, riêng xuất hát ngày mùng Hai, theo yêu cầu của ông Thiếu Tá Hoài, đoàn hát tuồng *Tình Tráng Sĩ* vì anh Hoàng Giang và Việt Hùng là bạn của Thiếu Tá Hoài. Ông có đi Saigon coi tuồng *Tình Tráng Sĩ* và thích tuồng đó vì hai người bạn của ông hát tuồng đó rất hay, làm nổi bật tình cảm đồng sanh đồng tử của đôi bạn tráng sĩ. Ông Thiếu Tá Hoài nói : *Như vậy mới đúng là huynh đệ chi binh !*. Trong tuồng đó anh Hoàng Giang và Việt Hùng là hai tráng sĩ, bạn thân với nhau,

Hoàng Giang Việt Hùng trong tuồng Tình Nghệ Sĩ nhưng có một bóng hồng xuất hiện làm cho « *Tình Tráng Sĩ* » trở thành đôi kẻ đối nghịch nhau. Hữu Phước đóng vai em của Hoàng Giang, người yêu của sơn nữ Mộng Thu, do Thanh Nga biểu diễn. Mộng Thu lại là người đẹp mà hai tráng sĩ Hoàng Giang

và Việt Hùng đang tranh giành. Thành ra nhân vật người yêu của Mộng Thu (tức vai do Hữu Phước thủ diễn) trở thành tình địch của cả hai chàng tráng sĩ Hoàng Giang và Việt Hùng. Ông Thiểu Tá bạn của Hoàng Giang rất thích tuồng này vì khi hai tráng sĩ đấu với nhau thừa chết thiếu sống thì người em nhảy vào giữa can ngăn, vô tình hai lưỡi gươm của hai tráng sĩ tình địch đâm chết đứa em(Hữu Phước). Do cái chết đó, Mộng Thu cũng tự vận chết theo nên hai người tráng sĩ hối hận vì sự tranh tình, làm hủy hoại một tình yêu trong sáng của em mình. Vai tráng sĩ Hoàng Giang thì xuống tóc quy y để cầu nguyện cho em và ăn năn sám hối tội nghiệt của mình. Vai Tráng sĩ Việt Hùng thì đi hành hiệp, tế khố phò nguy để chuộc tội với bạn là Hoàng Giang. Những pha hy sinh của vai Hữu Phước và Thanh Nga làm xúc động khán giả. Những pha đánh nhau giữa hai tráng sĩ làm cho người ta cảm kích khi người này sắp hạ được người kia thì vì tình bạn hữu mà nường tay tha chết cho bạn. Sáng mừng một Tết, khi đoàn hát tuồng vui *Tình Xuân Muôn Tuổi* được một lúc, bà bầu kêu tôi và Lê Khanh vô phòng bán vé, bàn chuyện vở tuồng hát vào ngày mừng hai. Bà nói đã lỡ bán giàn thì phải hát theo ý của người chủ mua dàn nhưng hát Tết thì không được hát những tuồng có đổ máu và chết chóc. Hai anh là soạn giả, phải cấp tốc suy nghĩ, viết lại những đoạn nào có đổ máu, chết chóc thì phải bỏ, phải sửa lại. Như pha đánh kiếm của hai tráng sĩ thì phải làm sao ngưng cuộc đấu mà không phải hy sinh đứa em là Hữu Phước. Bà nhắc những cấm kỵ khi hát trong những ngày Tết vì đoàn hát phải chịu theo ý của những khán giả đi bói tuồng. Rồi bà Bầu hỏi chúng tôi có biết cái tục lệ bói tuồng đầu năm của khán giả không? Ở Ninh Hòa, khán giả người Hoa đi xem hát rất đông và họ là những người tuân thủ những kiêng cử trong ngày Tết, có khi còn nhiều hơn khán giả người Việt mình.

Tôi bỗng cao hứng, nhớ bài thơ Bói Tuồng Xuân của ông Hoàng Duy,(không biết ông ta \ còn ở trên đời hay đã theo các anh Năm Châu, Năm Nở quy thiên rồi) Bà Bầu biểu đọc thơ đó cho bà nghe. Tôi lỡ nói biết thơ đó, thành ra tôi phải đọc luôn cho bà Bầu và Lê Khanh nghe :

Bà tôi xưa, mỗi độ Xuân
 Dắt tôi vào rạp thành tâm bói... tuồng !
 Đúng hồi dâng rượu quân vương,
 Hát hay, múa đẹp, bà mừng gặp may!
 Năm nay chắc sẽ phát tài
 Cậu út có vợ sinh trai đầu lòng !
 Gặp đoạn bà thứ long đong,
 Vua băng, nịnh soán, đề con giữa đường !
 Giáo gươm khua, cảnh chiến trường,
 Mạnh Lương bắt ngựa, giả khùng Ngọc Cơ,
 Nỗi oan Thị Kính ở chùa,
 Nguyệt Cô mất ngọc hóa hồ ly tinh !...
 Bà buồn thầm nhủ riêng mình
 Năm nay sâu, hạn, nước lên, bão nhiều
 Bị lừa, mất trộm, vạ gieo,
 Tháng ba, ngày tám, lắm điều khó khăn !
 Vui nhất là gặp lúc ra quân,
 Thư sinh đậu Trạng, khai hoàn, tôn vương
 Cờ bay, trống giục, lộng giương
 Miếng trâu cay, mặt bà hồng... trẻ ra !

X X X

Đường về nhắc tích tuồng qua
 Trung đất nước, hiếu mẹ cha nên người !
 Râu rìa mặt mốc một thời,
 Bè gian lũ nịnh một đời tiêu tan !
 Ngày xuân rực rỡ mai vàng
 Nhớ bà nhớ chuyện ngày xuân bói tuồng.

Nghe xong, bà bầu cười : « Hai anh là người trong nghề, biết tập tục bói tuồng thì hai anh biết phải làm sao rồi. Để tôi biểu con Mẫn (người tổng khâu nấu cơm của đoàn hát) nó lo cơm nước cho hai anh. Hai anh muốn ăn giờ nào thì biểu nó dọn cho ăn, có thịt kho, dưa giá, dưa hấu, bánh tét, bánh chưng, hai anh đừng uống rượu và đừng đi ăn ngoài quán ngoài tiệm, mất thì giờ. Thôi, đi lo dùm tôi đi. »

Tôi và soạn giả Lê Khanh nói : « Dạ, chị Năm yên chí ! Để tụi em lo »

Nói xong, chúng tôi kéo ra sân sau hậu trường sân khấu, chỗ cô Mẫn, tổng khâu nấu cơm. Cô Mẫn có lệnh của bà bầu nên không cần hỏi tới hỏi lui, dọn cho tôi và Lê Khanh một bữa cơm thịnh soạn. Chúng tôi sẵn đói bụng, nhào vô ăn liền. Vừa ăn vừa bàn coi phải sửa tuồng ra làm sao. Tôi nói : « Hát tuồng ngày Tết, không cho đổ máu, không cho chết, không cho tự vận, thì hư cha nó cái tuồng này rồi. Vì có đánh kiếm, tranh người đẹp giữa hai tráng sĩ (Hoàng Giang và Việt Hùng) thì thằng em (Hữu Phước) nhẩy vô can nên mới bị đâm lòi ruột. Chỗ này Hữu Phước ôm bụng máu, ca hai câu vọng cổ lấy nước mắt khán giả. Rồi khi Hữu Phước ngáp ngáp thì cô đào (Thanh Nga) chạy vô ôm người yêu, vô vọng cổ. Hát ở bất cứ rạp hát nào, chỗ này Thanh Nga cũng được vỗ tay rần rần. Bỏ mấy câu vọng cổ của Hữu Phước và Thanh Nga, họ đâu có chịu ! Làm sao bây giờ? »
 Soạn giả Lê Khanh : « Để ợt ! Mình cứ theo miếng cũ soạn lại ! »
 - Miếng cũ là sao ?

Cho Tiên xuống cứu ! Cứ cho diễn như cũ, vẫn đánh kiếm, Hữu Phước nhào vô lãnh hai mũi kiếm, ôm bụng mà đứng cho máu chảy, Hữu

Phước vẫn ca vọng cổ, Thanh Nga cũng ca vọng cổ, tới chừng Thanh Nga sắp tự vận thì cho bà Lư Sơn Thánh Mẫu hay Nam Cực Tiên Ông hay ông Lý Tịnh cho nổ một cái bóp hào quang sáng giới, rồi Tiên trên mây, cầm phất trần hay nhành dương liễu, hóa phép Tiên cứu sống, rồi quăng sợi giây tơ hồng ra buộc nhân duyên cho hai nhân vật Thanh Nga và Hữu Phước. Vậy là tuồng không có đổ máu, không có chết, không có ly tan ! Để tao hóa trang làm Nam Cực Tiên Ông... hay là mầy dặn Thúy Lan đóng vai bà Lư Sơn Thánh Mẫu đi ! »

-Tầm bậy ! Tầm bậy ! Tuồng đánh kiếm La Mã, chuyện ở Hy Lạp mà cho ông Tiên bà Tiên bên Tàu nhào

Bà Bầu Thơ

vô cứu, khán giả không chịu đâu, họ chửi hai thằng soạn giả khùng đó !

-Thì cho Tiên Hy Lạp xuống cứu. Hy Lạp cũng có chuyện thần thoại vậy, chứ bộ...

- Khoan...khoan ! Để tính kỹ lại, đừng làm ẩu, coi không được. Hồi nào tới giờ tuồng La Mã, tuồng Tây đâu có chuyện Tiên xuống cứu người hay hóa phép, hô phong hoán vũ gì đâu nà...

-Thì mình chế ra ! Chuyện tuồng cũng là do mình đặt ra, ông này yêu bà kia, ông khác tới xen vô gây rối, đoàn tụ hay chia ly hay vô chùa tu thì cũng do soạn giả bọn mình sáng tác ra, chứ chuyện đời đâu có giống y chan trăm phần trăm như mình viết đâu nà...

-Nhưng sáng tác hay chế biến thì... thì... ...cũng phải hợp lý, khán giả chấp nhận thì mới được. Làm ẩu, khán giả là người có học, họ hiểu đời, họ phản đối bằng cách là họ không thèm coi đoàn mình hát nữa thì đối... đối đó nghe không ?

Vậy thì mầy muốn sửa sao đó thì sửa ! Tết nhứt, tao tính gọn hơ vậy thôi ! Người Việt mình ta đi chùa Minh Hương, cúng lạy ông Quan Công... ông Quan Đế Thánh Quân ở bên Tàu, cả ngàn năm trước, vậy mà người ta cũng xin xăm, cầu phước. Ông Tiên Tàu hay ông Tiên La Mã, ông Tiên Hy Lạp gì thì cũng là ông Tiên, có ai hỏi ổng xuất thân ở nước nào đâu mà mầy lo... Tao đi chơi, mầy tính sao đó mầy tính !- Bậy ! Tuồng của mầy mà mầy biểu tao tính sao là sao ?

- Tao là soạn giả, mầy là giám đốc kỹ thuật, theo soạn giả thì tao cho Tiên

xuống cứu, còn giám đốc kỹ thuật thì mầy cho pháo nổ, điện chớp, Tiên bay trên trời hay dưới đất độn thổ lên là chuyện của mầy

- Khoan...khoan ! Tao có ý kiến rồi ! Mầy nhắc tới mấy tiếng Giám Đốc Kỹ thuật , làm cho tao nẩy ra sáng kiến...Tuồng La Mã thì mình cho Hữu Phước mặc áo giáp sắt bên trong, bên ngoài khoát chiếc -Khoan...khoan! Tao có ý kiến rồi ! Mầy nhắc tới mấy tiếng Giám Đốc Kỹ thuật , làm cho tao nẩy ra sáng kiến...Tuồng La Mã thì mình cho Hữu Phước mặc áo giáp sắt bên trong, bên ngoài khoát chiếc áo choàng. Kiểm nào mà đâm lũng được chiếc áo giáp sắt ? Nhưng Hữu Phước giả bộ bị thương, cũng ca hai câu vọng cổ cho mùi. Thanh Nga vẫn tưởng người bạn tình mình bị lũng ruột, nhào vô ôm Hữu Phước ca luôn hai câu vọng cổ. Sau khi hai tráng sĩ Hoàng Giang và Việt Hùng hồi hận, xóa bỏ hận thù vô lý giữa hai bên, nhưng Thanh Nga tính tự vận vì người yêu bị tử thương thì Hữu Phước bỏ áo choàng ra, lòi cái áo giáp sắt, chứng tỏ là anh ta không bị thương. Mỗi tình của hai nhân vật Hữu Phước và Thanh Nga liền được hai tráng sĩ tác thành cho. Vậy là đoạn tuồng kết thúc có hậu. Vậy... được hông ?

- Hay ! Hay ! Tao phục mầy ! Đi, lại nói với bà Bầu và mấy anh em diễn viên biết...

Tôi vừa đến chỗ Thanh Nga thì Thanh Nga nói: "Chú Ba, đừng bỏ mấy câu vọng cổ của con à nghen. Con ca chỗ đó khán giả thích lắm. Chú sửa tuồng sao đó thì sửa nhưng đừng bỏ vọng cổ của con!"

Hữu Phước cũng vừa mới thấy tôi và Lê Khanh tới, anh ta cũng lên tiếng trước là không bỏ lớp ca vọng cổ khi bị đâm đổ ruột...

Tôi nói cho bà bầu biết ý kiến của chúng tôi, sao đó đi dặn cho các nghệ sĩ biết lớp hát đó sửa lại như thế nào, rồi dặn anh Nhánh, người lo "đồ giữa", đừng để bọc máu giả trong áo của Hữu Phước như từ trước tới nay, dặn bà "đồ hội" lấy cái áo giáp sắt và cái áo choàng cho Hữu Phước mặc trong màn kết thúc. Sau đó tôi dặn anh Thiệt "xếp dàn cảnh" biết kéo màn vẫn như thế nào, rồi dặn dàn nhạc Tây đệm nhạc đoạn kết thúc ra sao. Mọi việc sắp đặt xong xuôi, Lê Khanh kéo tôi đi ra chợ nhậu bia để thưởng sáng kiến của tôi. Đêm hát đó đúng là kết cuộc không có đổ máu, không có chia ly, khán giả vỗ tay tán thưởng mấy câu vọng cổ của Hữu Phước và Thanh Nga, bà Bầu thưởng cho tôi và Lê Khanh hai bao lì xì đặc biệt. Chỉ có ông Thiếu Tá Hoài thì không chịu. Ông mời tôi và Lê Khanh vô nhà ông uống Whisky rồi nói: "Tuồng này hồi ở Saigon, Hữu Phước và Thanh Nga chết, khán giả mới xúc động. Hai anh sửa cho hai nhân vật đó sống, coi lãng nhách. Hết hay ! Sao sửa kỳ vậy ?"

- Dạ, Tết nhứt, hát trên sân khấu, kỵ đổ máu. kỵ chuyện chia ly, chết chóc...

- Còn chiến tranh, hai bên còn bắn súng liệng bom, hai anh làm sao mà viết cảnh tranh giành quyền lực và tình yêu mà không có đổ máu, ai mà tin ?

- Dạ, sân khấu với cuộc đời, có chỗ giống nhau mà cũng có chỗ khác nhau. Cuộc đời thì xảy ra có nhiều khi ra ngoài sự dự liệu và ước mong của người trong cuộc. Còn sân khấu thì chuyện xảy ra là thể theo hoài vọng của soạn giả và của số đông khán giả. Nên chuyện đoàn tụ , chuyện kết có hậu, chuyện không có đổ máu là chuyện mà mọi người đều mong ước như vậy, nhứt là trong ba ngày Tết !

-Ừ ! Thì... thì nói sao cũng được... Mà điều, tôi thấy kết thúc vậy lãng nhách, giống như hai anh gạt khán giả,,,

Đêm đó chúng tôi không ngủ được. Ngày Tết, không chỉ cần viết phải các khán giả, mà đó lại một bên ý thích của riêng mình để mà chịu theo ý thích của thiên hạ. Ngày nay tôi hết viết từng cái lương, hết sáng tác gì nữa rồi. Nhớ lại chuyện xưa, thấy mình hồi đó cũng bị lệ thuộc vào miếng cơm manh áo, viết từng thì cũng phải chịu theo ý thích của bà bầu, của nghệ sĩ và của khán giả. Phải chi hồi đó được hưởng "tiền già" như ở Montréal, khỏi lo cơm áo gạo tiền, chừng đó không lệ thuộc vào ý muốn của ai cả, mặc tình muốn viết sao thì viết... Nhưng nói vậy, mình cũng tự nhủ... viết từng hay viết sách mà không phù hợp với ý của độc giả hay khán giả, người ta không đọc, không xem thì mình viết ra có ích gì ? Suy đi nghĩ lại, tôi đứng ra là một lão già lẩn thẩn.

Năm rồi tôi về quê hương, viếng mộ bà Bầu Thơ, Thanh Nga, Hoàng Giang, nhạc sĩ Hoàng Việt, đứng thắp nhang bên mộ, tôi nhớ lại chuyện hát ngày Tết ở Ninh Hòa mà không khỏi bàng khuâng ngậm ngùi. Đi lang thang trong thành phố, thấy mọi người quanh mình lạ hoắc, không có những bè bạn nghệ sĩ cũ, giống như tôi đi du lịch ở một nước nào chứ không phải về Việt Nam.

Về quê, ngỡ lạc vào sa mạc,
Đứng giữa quê hương vẫn nhớ nhà !

Về Việt Nam, tôi lại nhớ Montréal ! Ở Montréal tôi lại nhớ những bạn nghệ sĩ ngày xưa cùng tôi đi lang bạt sông hồ...

Ngày Tết, nhớ lung tung, nhớ bạn cũ, nhớ chuyện xưa buồn quá !

*Những người muôn năm cũ
Hồn ở đâu bây giờ
(Vũ Đình Liên)*

**Montréal, Tết Ất Mùi 2015, Bồi hồi chuyện cũ năm xưa !
Nguyễn Phương 93 tuổi.**

**** Nguyễn Trần bổ túc:** Nem nướng Ninh Hòa theo tôi là ngon nhất

Những nhân vật nổi tiếng gần đây sinh trong năm Mùi 1943 (Quý Mùi)

-John Denver ca sĩ(1942-1997)- Người anh hùng lao động Ba Lan Lech Walasa sau trở thành Tổng Thống đầu tiên của nước này-Thủ Tướng Canada John Major- Nữ tài tử Mỹ Sharon Tate bị tàn sát tập thể năm 1969 lúc cô đang mang thai- Nữ tài tử Pháp Catherine Deneuve từng đóng cuốn phim mang tên Indochine nói hai thứ tiếng Pháp Việt bối cảnh Việt Nam- Nam tài tử Mỹ chuyên đóng phim action Robert de Niro-Nữ tài tử Mỹ Tuesday Weld nổi tiếng với phim Lolita (1962), sau đó danh từ Lolita ở Sài Gòn dùng để ám chỉ các cô thiếu nữ trẻ đột sống mới sống thác loạn hết mình theo kiểu "yêu nhau đi chiều hôm tối rồi"-Mick Jagger trưởng ban nhạc Rock The Rolling Stones-George Harrison(1943-2001) tay bass guitar của ban nhạc The Beatles.

1955 (Ất Mùi)

-Steve Jobs(1955-2011) nhà đầu tư sáng lập công ty điện tử vi tính Apple, thị trường chứng khoán NASDAQ- Donatella Versace nhà tạo mẫu thời trang nổi tiếng khắp thế giới-Tay đua xe hơi Bill Elliott- Tổng Thống Hồi Quốc Asif Ali Zardari, chồng cố Thủ Tướng bị ám sát Benazir Bhutto- Nữ tài tử kiêm

điều khiển chương trình truyền hình Whoopi Goldberg- Trung phong Pháp chuyên đá phạt trực tiếp (free kick), chủ tịch EURO Michel Platini- Tài tử điện ảnh Hồng Kông Châu Nhuận Phát (Chow Yun Fat)- Tỷ phú Bill Gates- Các nam tài tử điện ảnh Bruce Willis, Willem Defoe, Kevin Costner.

1967 (Đỉnh Múi)

-Nữ tài tử Úc Nicole Kidman-Nam ca sĩ Keith Urban (chồng Nicole Kidman)-Nữ tài tử vamp up Pamela Anderson-Nữ tài tử Julia Roberts-Nữ ca sĩ Ý Carla Bruni (vợ cựu Tổng Thống Pháp Nicolas Sarkozy)- Hậu vệ Colombia Andres Escobar, ở giải World Cup 1994 được tổ chức tại Mỹ, trong trận đấu với Mỹ, Escobar đã đá phản phé vào lưới nhà(Own Goal) khiến đội Colombia cuốn cờ về sớm. Thì chỉ 10 ngày sau, tại bãi đậu xe Milledin, một tài xế tên Munoz Castro vì bức tức Escobar làm đội tuyển nhà thua oan (không biết có cá độ hôn nữa đây) đã bắn 6 phát vào Escobar khiến người cầu thủ 27 tuổi này chết tại chỗ. Munoz bị kết án 42 năm tù nhưng chỉ ở có 11 năm thì được thả vì *hạnh kiểm tốt !sic!*-Boris Becker tay vô địch quần vợt Đức-David Phạm người Việt Nam hai lần vô địch poker(xì phé) thế giới.

1979 (Kỷ Múi)

-Dreew Brees tay ném banh của đội bóng bầu dục New Orleans Saints (một lần đoạt giải cầu thủ xuất sắc nhất của NFL, một lần đoạt danh hiệu Sportman of the year 2010)-Tim Howard thủ môn đội bóng tròn Everton Anh Quốc cũng là thủ môn của đội tuyển Mỹ đoạt giải thủ môn xuất sắc nhất World Cup 2014 ở Ba Tây-Tiền vệ Andrea Pirlo cầu thủ xuất sắc nhất của Ý-Diego Forlan tiền vệ Điều Hà, đoạt giải quả bóng vàng World Cup 2010 ở Nam Phi với tài đá free kick 70% thành công-Tay ném banh Carson Palmer của đội bóng bầu dục Arizona Cardinals- Cô đào sexy Kate Upton-Chương Tử Di (Zhang Ziyi) nổi tiếng từ phim Ngọa hổ tàng long (crouching tiger hidden dragon) đóng chung với Châu Nhuận Phát-Tay đua xe hơi nổi tiếng Carl Edwards-Chris Young pitcher (tay ném banh) cao 2.06m của đội dã cầu (baseball) Seattle Marines.

1991 (Tân Múi)

-Nữ văn sĩ Anh Emily Clark- Nam tài tử Anh Quốc Hary Cook- Nữ ca sĩ Mỹ Katie Arminger-Tiền vệ Colombia James Rodrigue người đoạt giải vua phá lưới World Cup 2014 tại Ba Tây hiện đá cho đội Real Madrid-Tà biên người Bỉ Eden Hazard hiện chơi cho đội Chelsea Anh Quốc-Cầu thủ hockey Thụy Điển Magnus Paajarvie hiện đấu cho đội NHL St Louis Blues- Đấu thủ bóng rổ người Bỉ Xavier Henry của đội NBA LA Lakers.

P. 1/2

THĂM EM MỘT CHIỀU XUÂN

♩=67 SLOW

Thơ: Hoàng Lê
Nhạc: Hoàng Anh Lương

Gm Dm

Anh đến thăm em một buổi chiều.

3

Gm Dm 3

Xuân về cảnh vật hết diu hiu. Anh mời đi

Bb Dm Dm7 3 C7

dạo em không thích. Chỉ muốn cùng anh tỏ mấy

3

F Gm Dm

điều. Em nói như ru lẫn tiếng cười.

3 Dm7 Gm Dm7 3

Em cười nét mặt thật xinh tươi. Nắng xuân về

2

dệt lên màu áo. Thắm lại hồn anh trẻ mấy mươi. Bàn
tay em trắng ngón nhỏ thon. Đôi mắt long lanh mơ huyền
tròn. Gió xuân lùa đến đùa lên tóc. Xao xuyến lòng anh em biết
không. Anh vắng phone em chỉ một ngày.
Em liền phone trách hờn anh ngay. Bảo anh phải
gọi trưa, chiều, tối. Nếu không làm đúng ta chia tay.

Trường Nữ Trung Học Lê Ngọc Hân Mỹ Tho

Ngày Xuân nói chuyện cờ bạc ***chuyện phiếm Người Mỹ Tho***

Có lẽ khi quý vị đọc cái tựa đề bài viết này đều nghĩ rằng thẳng cha này chắc mê cờ bạc lắm đây. Mà cũng đúng lắm đó vì tôi sinh ra là đã có máu thú ba này trong huyết quản rồi (tửu sắc tài phiến). Về các thú vui bài bạc trong ba ngày Tết tựu trung có hai loại: loại lộ thiên hay công cộng và loại riêng tư trong nhà.

1) Loại lộ thiên: đây là loại đồ đen nhan nhản ở ngoài đường mặc dù không hợp pháp vì VNCH ta cấm cờ bạc nhưng có lẽ các đồng bạn dân thời đó thông cảm cho đồng bào vui chơi trong ba ngày Tết nên cũng ít khi lòng bắt. Nói về các loại trò chơi lộ thiên ngày xưa này, ta phải kể tới các môn thông thường như : bầu cua cá cộ, bông vụ, xí ngẫu lát, tài xỉu...

-*Bầu cua cá cộ*: có thể nói đây là trò chơi phổ biến nhất." Đồ nghề" gồm một tấm carton lớn chia ra 6 ô với sáu tấm hình: trái Bầu, con Cua, con Cá, con Cộ, con Tôm và con Gà (có nơi vẽ hình con Nai thay con Gà). Trên bản này có ghi chữ "Hột Kê Huê". Thêm vào đó, nhà cái còn phải có 3 hột xúc xắc vuông vức bằng nhau và làm bằng nhựa, mỗi hột có 6 mặt hình vuông vức bề cạnh lối 4 cm, mỗi mặt vẽ hình trái bầu và 5 con vật của trò chơi.

*Có cô gái Đồ Long lắc bầu cua
Lắc một cái ra ba con gà mái
Chung hết tiền
Đi kiếm chồng*

(Bài hát này hầu như cả nước đều biết)

Ngoài ra phải thêm một cái đĩa trung bình và một cái một cái mũ hình hộp tròn để đậy kín đĩa. Bắt đầu cuộc chơi, nhà cái bỏ ba con xúc xắc vào đĩa đậy lại để cho những người chơi đặt tiền vào con vật nào mình thích. Sau khi thấy mọi người đặt tiền xong hết, nhà cái sẽ

Bàn bầu cua

hò lớn "Lấy Tay Ra" (có người chỉ nói vắn tắt là "Tay") rồi bắt đầu dùng hai tay bưng đĩa xúc xắc lắc thật mạnh và nhiều lần. Sau đó, anh ta hay chị ta để đĩa nhẹ xuống rồi từ từ dỡ cái nắp hình hộp tròn ra giữa những khuôn mặt hồi hộp nín thở theo dõi của những người chơi đa số là các đồng nghiệp đồng kiu quốc.

Kết quả thì có khi ra ba con khác nhau, ai đặt nhằm con đó bao nhiêu thì trúng bấy nhiêu. Cũng có khi ra một lượt hai con hai ba con giống nhau, thì người may mắn đánh trúng con đó sẽ được thắng hai hay ba lần. Thỉnh thoảng cũng có trường hợp những con xúc xắc nằm chồng nghiêng ngã lên nhau thì đó là "Hột Kê Huê" như tấm bảng ghi. -*Bông vụ*: Trò chơi này gồm một tấm bảng lớn chia ra sáu ô vẽ từ một chấm tròn tới sáu chấm tròn gọi là nhất, nhị, tam, tứ, ngũ, lục. Chấm nhất và chấm tứ được sơn màu đỏ. Chấm nhị, tam, ngũ, lục sơn màu đen. Ngoài ra, nhà cái cũng phải có một con bông vụ chia đều 6 mặt,

mỗi mặt khoét một hay nhiều chấm tròn nhỏ tương ứng với nhất nhị tam tứ ngũ lục. Ngay giữa con bông vụ có cây một cây nhỏ xuyên

Hột xúc xắc

từ trên xuống dưới ló ra hai đầu khoảng 1 cm. Khi bắt đầu cuộc chơi, nhà cái cầm con bông vụ cho một đầu cây nằm sát đáy đĩa xoay mạnh cho nó quay vòng vòng rồi đập nắp lại. Cũng giống như bầu cua cá cộp, khi mở ra, con bông vụ nằm phơi mặt nào thì người đặt cửa đó trúng. Nếu trong bàn bầu cua, đặt 1 trúng 1 vì có tới 3 mặt trúng (3 con xúc xắc), còn bông vụ khó hơn vì chỉ có một mặt trúng (chỉ 1 con bông vụ) nên đặt 1 trúng 4.

-*Tài Xiểu*: Trước tiên dụng cụ cần cho bộ môn này cũng là một tấm carton lớn chia ra hai phần bằng nhau: một bên là Xiểu từ số 3 tới số 10, một bên là Tài từ số 11 tới số 18. Kế tiếp là 3 hột xúc xắc bằng nhau vuông vức mỗi cạnh lồi 1cm làm bằng sành. 6 mặt của hột xúc xắc được khoét thành lỗ tròn nhỏ từ một tới sáu (hột xí ngẫu lát). Và cũng giống như bông vụ, mặt nhất và tứ được sơn màu đỏ còn 4 mặt kia sơn màu đen. Nhà cái sẽ lắc thật nhiều lần 3 hột xí ngẫu lát trên một cái đĩa được đập kín bằng nắp đập. Khi dờ ra, vì có tới ba con xúc xắc nên tổng số tối thiểu là 3 (ba con Nhất) và tối đa là 18 (3 con lục). Nếu tổng số trên 3 mặt của ba con xí ngẫu lát từ 3 tới 10 thì ai đặt Xiểu thắng, và ngược lại từ 11 tới 18 thì Tài thắng.

Ngày xưa, tôi có một mẹo vặt để cờ bạc cơ gạo là tới sòng bầu cua, tôi đặt 1 đồng rouble thí dụ như ở cửa trái bầu, nếu ăn thì tôi ôm hai đồng (1 đồng vốn và 1 đồng ăn) lạnh cẳng chạy làng (thời bấy giờ hành động gà rút này còn "chạy cọt"). Thua hoặc có thua ván đầu tiên đó, tôi sẽ đánh gấp đôi ván thứ nhì cũng đúng ngay cửa đặt lần trước là bầu, nếu thắng thì tôi sẽ nghỉ liền còn như thua nữa tôi lại cứ double lên...và cũng ngay cửa bầu cho tới khi ăn được thì nghỉ ngay rồi bỏ đi xem ciné hay đi ăn một hồi trở lại đánh nữa. Cờ bạc kiểu này, tôi không bao giờ thua vì sớm muộn gì rồi thì trái bầu cũng phải ra phải không? Đó là chưa kể có lúc xuất hiện 2, 3 trái bầu một lượt thì tôi đã trúng hai ba lần số tiền đồng rouble mà tiếng bụi đời lúc đó gọi là "cổ tại" hay "thuyền về".

2) Loại trong nhà: Ngoài những loại cờ bạc ngoài đường, trong ba ngày đầu Xuân thì hầu như nhà nào cũng có hộp mặt bàn bè, thân quỳn, lõi xóm...để vui chơi nhiều thể loại cờ bạc như: lô-tô, bài tứ sắc, xếp, ỏ, cờ cá ngựa, bài cào, cách tê (catté), xì phé (poker), sập xám, xì vách (black jack), bửu, ngẫu hăm, Ấn Độ**, hốt me, đề, đồ xí ngẫu lát.... Riêng miền Bắc cũng xôn xao rộn rịp với: tổ tôm, tam cúc, chắn, bắt, sóc đĩa, xoa mạc chượt...

Hình đồng rouble phát hành thời Pháp thuộc

Đồng bạc thời Đệ Nhất Cộng Hòa

Tất cả tạo nên một nét văn hóa truyền thống thật dễ thương rất là Việt Nam và khó quên trong lòng tất cả những người Việt Nam nhất là người Việt ly hương của chúng ta. Riêng chúng tôi thì cứ mỗi độ Xuân về lạc nẻo trên xứ người, giữa mùa Đông ăn trái dưa hấu ở Toronto bù ngùi nhớ dưa hấu ngọt thanh của Cầu Đúc Rạch Giá, ăn miếng nem chua mà bồi hồi nhớ chiếc nem Thủ Đức thơm ngon...xong lại nhớ tới khung trời quê hương với những thú vui đầy bản sắc tình tự dân tộc mà lòng buồn rưng rưng man mác. Tất cả chỉ còn là kỷ niệm bàng hoàng trong tình thương rào rạt ngậm ngùi.

Toronto 9/12/2014

Người Mỹ Tho

*** Bài cào Ấn Độ: tôi nghĩ rằng quốc dân đồng bào ta chắc ít biết cái trò chơi này, có thể còn chưa nghe tên nữa là khác. Đây là một bộ môn cờ bạc mới do sáng kiến của dân Xóm Chùa Chà thông minh nghĩ bậy của tôi. Thưa thiệt là ngay chính tôi cũng không biết tại sao trò chơi lại mang tên Ấn Độ. Chắc chắn đó không phải là "phát minh" của người Ấn Độ xóm tôi vì suốt ngày họ chỉ lo làm ăn kinh doanh mà thôi. Có lẽ khi nghĩ ra môn chơi này, dân Xóm Chùa Chà đặt tên là Ấn Độ cho chắc ăn, khỏi phải register copyright lời thôi. Bài Ấn Độ có thể xem như là bài lai căn giữa bài cào và bài sập xám (thùng phé sảng là thùng phá sản). Nó gồm có hai chi, mỗi chi 3 lá bài mà thứ tự lớn nhỏ giống y như bài cào và chi cuối phải lớn hơn chi đầu. Người chơi phải "binh" bài thế nào để hy vọng thắng. Muốn thắng thì phải hơn đôi thủ một chi hay hai chi. Còn nếu thắng một thua một thì huề. Thường thì người đánh dồn 3 con bài lớn nhất (ba tây, 9 nút, 8 nút...) để ở chi cuối, 3 con còn lại ít nút hơn nằm ở chi đầu. Chiến thuật này gọi là Thủ. Cũng có người chia cho đều ra, thí dụ chi cuối được 9 điểm trong khi chi đầu có 2 điểm (tổng cộng hai chi là 11 điểm 2+9) thì họ sẽ xé ra thành 5 và 6 với hy vọng sẽ thắng được chi đầu thua chi cuối (là cái chắc)nhưng vẫn thủ huề. Cách đánh này gọi là Vươn. Nhiều lúc Vươn lên mà cứ thua được, thì bài bạn là đầu 2 cuối 9(2-9) trong khi đối thủ là (4-9), nếu bạn đánh theo lối thủ là 2-9 thì bạn phải thua nhưng nếu bạn Vươn thành 5-6 thì bạn thắng chi đầu thua chi cuối là huề. Cái hay và cao thấp của bài Ấn Độ là tính toán sắp xếp để chia số điểm cho hai chi tùy tình hình.*

Thơ trào phúng

Xuân cày

Xuân đến sao ta vẫn phải cày
Hết cày máy móc đến cày tay
Cong lưng cố đẩy sao cho giỏi
Phùng má găng đề luôn mới hay
Cày tới cô kia tròng cặp mắt
Cày cho bà nọ nhúu đôi mày
Cho dù cày cấy hai ba đất
Cũng phải nường tay kéo gầy cày

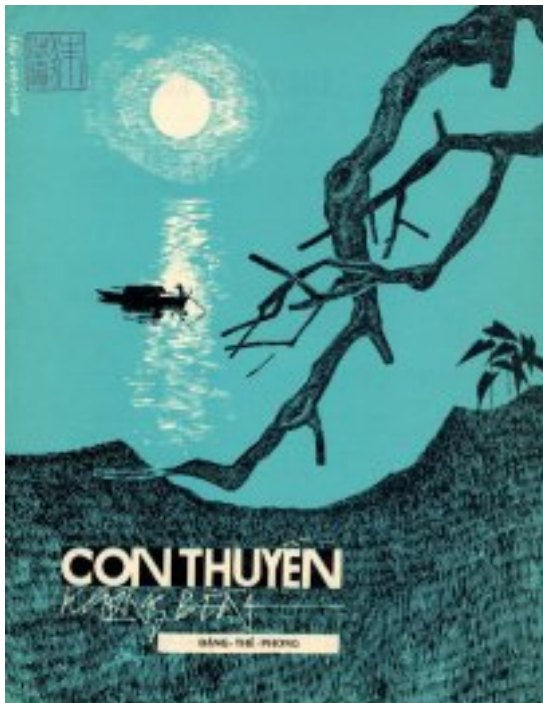
Xứ lạnh tình nồng

Yamaha

Những điều trông thấy

Kẻ bàng quan

- 1) *Lá rụng về cội*: Mùa Thu vừa qua, tôi đã tận mắt nhìn thấy " một chiếc lá vàng úa" đang phất phơ trước gió chiều trơ vơ trên cành chờ mùa Đông đến. Đột nhiên, trong một ngày trời trong mây tạnh, cơn gió lốc cực mạnh đã búng đi chiếc lá lìa cành bay bổng lên vùng trời xanh lơ đầy nắng ấm để chiếc lá tha hồ ngao du sơn thủy qua những cảnh vật mới lạ...mà quên hẳn đường về. Nhưng rồi sau cơn bão lốc, bầu trời lại chìm trong vắng lặng và chiếc lá lững lờ bay lượn trở khu rừng xưa, miệng thì thầm hát bài "Que Sera Sera". Cũng thật kỳ diệu thay! chiếc lá ấy đã tìm thấy lại chính gốc cây mình đã bỏ ra đi.
- 2) *Con thuyền không bến*: Một chiếc thuyền cũ kỹ lâu đời được hạ thủy vào thời Đệ Nhị Thế Chiến, giờ đã không còn lướt sóng được nữa nên từ lâu đã bị cho nằm ụ và bị cột neo thật chặt tại một bến bờ trong vùng Ngũ Đại Hồ. Thịnh thoảng chiếc thuyền bị lắc lư chao đảo bởi những cơn gió nhẹ. Người ta cứ tưởng rằng con thuyền căn cổ này sẽ nằm yên trong bến vắng, nhưng nào ngờ cuối Hè qua, một ngọn sóng thần(cỡ tsunami Nhật Bản) đã hung hãn tràn ngập vào bến đổ cuốn

trôi chiếc thuyền mong manh ra tận trùng khơi xa tít mù sương, biển chiếc thuyền có bến giờ thành ra không bến vô định. Sau một lúc lao đao dập vùi trên biển cả mênh mông thì may thay, sóng lặng gió yên, chiếc thuyền tội nghiệp đã lầm lũi tìm được đường về lại bến xưa. Từ trên khoang thuyền vắng vắng có tiếng hát êm ả pha chút ngậm ngùi bản nhạc tiền chiến "Bến Cũ".

3) *Mèo đói gặp mỡ thơm*: Một con mèo già thuộc loại đệ tử ruột của Thầy cầm tinh năm nay. Vì đã nhiều tuổi nên trong hoàn cảnh “nhà đột cột xiêu”, cơm ăn bữa đói bữa no nhưng thường là đói nhiều hơn no. Một buổi trưa Hè nóng bức, trong khi đang thiu thiu ngủ vì...đói, chợt mèo ta đánh hơi được một mùi mỡ thơm tho quyến rũ quanh đây. Mèo liền choàng tỉnh dậy, chạy nhanh đi tìm cho được miếng mỡ ngon lành đó. Lạ thay là bình thường thì chân cẳng đã xiêu vẹo lắm rồi nhưng hôm ấy không hiểu sao mèo ta lại mạnh mẽ phi thường rượt đuổi theo miếng mỡ hấp dẫn. Nhưng hỡi ơi! Sức mèo cũng có hạn cho nên sau một lúc chụp giựt không được, mèo đành thất thểu quay về vùng đất xưa miệng lắm bầm bài thơ “ Hổ nhớ rừng”

Người ghi chép lại câu chuyện một chiếc lá thu vàng úa trong cùng một khu rừng phong

Thả Thơ, một trò chơi đầu Xuân tao nhã

Hương Hoa Chiếu

Thả thơ là một trò chơi văn chương tao nhã vào dịp đầu Xuân dành cho giới yêu chuộng thơ văn từ ngày xưa ở trong nước cũng như ngày nay ở hải ngoại. Trong những hội chợ Xuân ở các thành phố lớn như Toronto đều có gian hàng thả thơ thật hào hứng nhộn nhịp với nhiều người tham dự. Nhằm mục đích gợi nhớ về một nét đẹp thi ca trong sáng nhẹ nhàng của nền văn hóa Việt Nam, ĐS Xuân Ất Mùi của Hội AHCHSNĐCLNH/ CANADA xin giới thiệu thể thức trò chơi Thả Thơ. Quy luật của Thả Thơ giản dị chỉ khó ở chỗ người tham dự trò chơi phải thuộc nhiều thơ. Người ra đề thơ sẽ trích ra 2 hay 4 câu thơ từ những tập thơ nổi tiếng như Kiều, Chinh Phụ Ngâm Khúc, Cung Oán Ngâm Khúc...Trong mấy câu thơ đó có một chữ bị che đi. Những câu thơ được viết bằng những chữ lớn trên một tấm carton treo lên tấm bảng. Ngay bên dưới câu những câu thơ là 4 hay 5 chữ trả lời để người tham dự nghĩ xem chữ nào là đúng nhất. Tất cả những chữ này đều đúng luật đúng vận để người tham dự khó đoán.

Mở đầu cuộc chơi, một người trong ban tổ chức sẽ ngâm các câu thơ, đặc biệt là lần lượt gồm hết tất cả chữ trả lời. Sau đó một số người khác sẽ tới từng nhóm người đang xem để luận bàn chữ đúng nhất với lý đoán có tính cách thơ văn thật bùi tai mà người nghe thấy hình như chữ nào cũng có lý cả. (dự người ta mà). Sau khi nghe xong những lời giải thích đường mật, các người tham dự sẽ được mời chọn chữ và đánh cá vào từng ô chữ trả lời 1, 2, 3, 4 hay có khi lên tới 5 trên một tấm carton lớn đã được bày sẵn ở trên một cái bàn. Sau khi mọi người đã chắc chắn với chữ mình đoán và đặt tiền vào các ô chữ thì nhà cái mới tuyên bố mở thơ. Người mở chữ thường là một thiếu nữ yêu kiều, yếu điệu bước tới mở ra ô chữ bị che đi. Khán giả hồi hộp theo dõi từng động tác duyên dáng của nàng thơ trong khi nàng cứ khoan thai

đứng đỉnh làm “nước lòng chiến sĩ”. Không khí yên lặng chờ đợi bỗng nổ tung lên khi chữ được mở ra. Úm ba la! Chúng ta đều trật. Vậy là chơi tiếp. Nhiều người yêu thơ, thuộc thơ thường sẽ bẽ bàng vì phỏng đoán sâu sắc quá lại thành ra trật lất. Trái lại có người thắng nhưng chẳng phải là người biết thơ nhiều lắm, chỉ đoán bậy mà trúng bạ. Muốn dễ thắng, điều kiện tiên quyết là phải thuộc thật nhiều thơ nhưng có mấy ai đạt được tiêu chuẩn này nên nhà cái hốt tiền đều đều. Ban tổ chức thường có sẵn các tập thơ được dùng để dẫn chứng trong buổi thả thơ, vì thực tế cho thấy thường có người ầm ỨC khiếu nại không chấp nhận câu trả lời. Để góp vui trong ba ngày Xuân, người viết xin ghi ra vài câu đố thả thơ mà phần trả lời ở phía dưới để quý bạn tự trả lời y như mình đang chơi trò Thả Thơ tại hội chợ Xuân.

*Trẻ tạo hóa đành hanh quá ngán
Chết đuối người trên cạn.....chơi
Lò cừ nung nấu sự đời
Bức tranh vân cầu vẽ người tang thương
(Cung Oán Ngâm Khúc)*

Trả lời: 1) mà 2) như 3) để 4) thử 5) đùa

*Tiệc thay lưu lạc giang hồ
Nghìn vàng.....cũng nên mua lấy tài
(Kiều)*

Trả lời: 1) nghĩ 2) thật 3) muốn 4) chắc 5) thôi

*Mành tương phất gió đàn
Hương gậy mùi nhớ trà khan giọng tình
(Kiều)*

Trả lời: 1) lất 2) phơ 3) phất 4) thoáng 5) che

Xem giải đáp ở trang 55

Xướng:

XUÂN Ý

Ngày Tết hương xuân thoảng đất trời
Bảy mươi mốt tuổi đã dần trôi
Mang hoài tuổi hạc chừng nghe nặng
Giữ mãi tình xanh chắc thấy tươi
Trọn kiếp phù sinh dài mấy nẻo
Một đời hư ảo ngắn dài thôi
Tiêu dao quên lãng vòng danh lợi
Giữ lại giùm nhau một nụ cười./.

Mẫn Hồ (Ottawa)

Họa:

XUÂN CẢM

Xuân đến mang vui cả Đất Trời
Oanh ca én lượn áng mây trôi
Nhớ như trước ngõ nàng mai nở
Yếu điệu sau hè ả cúc tươi
Một kiếp phù sinh dâu bể lắm
Trăm năm thân thể nổi trôi thôi
Hoài hương mộng ước ngày tao ngộ
Gặp lại bạn xưa rộ nét cười./.

Bông Cỏ May (Toronto)

Tổ Lang (lyhuong-rachgia.blogspot.com)
 Tận cùng của đam mê là những hệ lụy khổ đau của cuộc đời

*Ngổn ngang trăm mối đường trần
Chim trời mỗi cánh dừng chân cuối đời*

Cây trứng cá và tuổi thơ của tôi

Hồi ức của Nguyễn Tấn Phát

Trong các loại trái cây sum suê của miền Nam thân yêu ngày xưa, có lẽ cây trứng cá tuy mộc mạc bình dị nhưng lại gần gũi với chúng ta nhất.

Tôi nhớ lúc còn thơ ấu, nhà má tôi ở một xóm nghèo Mỹ Tho mang cái tên rất chân quê là xóm Miếu Bà có trồng hai cây trứng cá lớn ngay trước nhà với tàn lá rậm rạp mát rượi. Hầu như ngày nào tôi cũng rủ đám con nít trượng lứa lối xóm tới trèo hái những trái trứng cá đỏ mướt mà và ngọt lịm để cùng nhau tận hưởng hương vị thơm ngát gọi mời. Ngày lại qua ngày, hai cây trứng cá tuy không biết nói nhưng cũng như những người bạn thân quen của tôi đã cùng nhau lớn lên theo dòng thời gian mặc cho thế sự thăng trầm dâu bể. Ngoài ra, má tôi còn giăng cái võng giữa hai thân cây mà trưa nào tôi cũng

trèo lên nằm đánh một giấc say sưa trong khung trời dịu mát trước khi trở lại trường học vào buổi chiều. Đó cũng là một hạnh phúc nhẹ nhàng mà không mất tiền mua.

Nhắc lại hai cây trứng cá ngày xưa, tôi có một kỷ niệm đáng nhớ là vào một dịp gần Tết, tôi và thằng bạn cùng xóm cũng tên Phát như tôi (hiện nó ở San Jose) cùng leo lên chung một cây trứng cá, nó trên cao còn tôi dưới thấp hơn. Giữa lúc hai đứa đang chồm người ra xa để hái trái từ ngoài cùng thì bỗng nghe tiếng "rắc! rắc!" thật lớn. Thì ra nhánh cây mà hai đứa đang trèo đang đưa sắp gãy. Tôi nhờ ở dưới thấp nên vội vàng nháy xuống kịp chỉ bị bong gân chân, còn thằng Phát ở trên cao phải lãnh đủ: nó té sắp xuống bị gãy cả hai tay. Sau đó, tụi tôi được chở thẳng lên võ sư Trương Quốc Cường ở Chợ Lớn sửa tay chân và bó thuốc ngay vào những ngày cuối năm. Báo hại năm đó tụi tôi hết ăn Tết luôn. Đã vậy, dì Ba Kiếu, má thằng Phát còn dẫn nó qua nhà mắng dzõn má tôi là tôi xúi thằng Phát "trèo cao té nặng" làm tôi bị ăn đòn đích đáng. Sau cái tai nạn cỡ như bị Việt Cộng pháo kích, đám nhóc tì chúng tôi bớt cái màn "quê hương là chùm trứng cá, cho

ta trèo hái mỗi ngày”. Nhưng chỉ một thời gian sau là đầu cũng vào đấy nghĩa là trở lại tình trạng “đường ta ta cứ đi, nhà ta ta cứ xây, cây ta ta cứ hái...”. Con nít mà! Ham chơi nên mau quên lắm”

Tuổi thơ tôi cứ lớn dần theo cây trứng cá và cứ ăn trứng cá mệt nghỉ cho tới một hôm, một biến cố lớn xảy ra-mà đối với tôi nó còn quan trọng hơn cả cuộc cách mạng tháng 8 của bọn Việt Minh-đó là khi bọn nhi đồng kiu quốc tụi tôi đang đua nhau trèo lên cây trứng cá hái...trứng cá thì có hai con rắn lục bắt cặp dính xà nẹo trên tàn cây xanh um, có lẽ đang quá phê nên anh chị rớt cái bịch xương dất mà vẫn còn ô mê ly đời ta chưa chịu buông nhau ra mặc dù đám nhóc la chối lói. Cũng may nhờ có bác 5 Đây kể nhà đang ngồi hút thuốc vội chạy sang diệt gọn chúng. Thế là chiều hôm đó, mấy chú mấy bác trong xóm có củ nhậu cháo rắn rượu để tưng bưng hoa lá hẹ. Riêng lũ nhóc chúng tôi thì buồn tới độ không còn lòng dạ mà đi theo bác để kiu quốc nữa hết vì má tôi sợ hiểm họa...rắn nên cho đốn hết cả hai cây trứng cá làm cho tôi buồn lắm, buồn còn hơn nhà thơ Việt Nam Tố Hữu khóc đồ tể Nga Xô Xít Ta Lin.

Để đuổi xua rắn, má tôi còn trồng quanh nhà thật nhiều sả vì nghe thiên hạ đồn rằng rắn rất kỵ sả. Mãi sau này tôi mới nghe mấy bác trưởng thượng cắt nghĩa là không phải rắn kỵ sả hay sợ sả gì hết mà lý do là khi rắn bò lướt qua bụi sả thì bị lá sả vốn sắc bén nó cứa cho rướm máu cả da thịt nên họ hàng nhà rắn mà thấy sả thì dzọt lẹ để bảo toàn tính mạng. Kể từ đó, tôi thấy nhớ cây trứng cá của tôi chi lạ. Nhớ trái ngọt thơm đỏ căng mọng nước, nhớ tới tàn cây râm mát nhất là chiếc võng đu đưa.

Ở Việt Nam ta, có lẽ hai loại cây cho bóng mát nhiều nhất là cây trứng cá và cây bần. Chả thế mà hầu hết các quán ven đường người ta luôn trồng hai loại cây này với mục đích là có bóng râm mát sẽ làm dịu bớt nhiều cái nóng nung người nóng nóng ghê để thu hút thực khách.

Theo thời gian vèo bay, tôi tốt nghiệp trung học rồi lên học đại học ở Sài Gòn giữa khi chiến cuộc lan tràn trên khắp quê hương. Lúc bấy giờ, tôi có quá nhiều nỗi lo toan nên hình ảnh cây trứng cá đã dần phai trong tâm tưởng. Nhất là sau này khi định cư ở Canada tuy có tự do nhân bản nhưng đời sống thật vất vả rộn ràng thì còn tâm trí đâu mà nhớ cây trứng cá nữa, nó đã thật sự khép kín trong cõi tâm tư xa vắng mơ hồ. Rồi gần đây, trong một lần trở lại quê hương để tiễn đưa người cậu tới nơi an nghỉ cuối cùng, tôi chợt bắt gặp lại hình ảnh cây trứng cá từ một vùng tâm tư sâu kín và mới thấy rằng mình đã một thời quên nó. Nhưng thực ra, trải qua những thăng trầm dâu bể, vật đổi sao dời nhưng cây trứng cá bình dị dễ thương ở trên khắp ngõ đường đất nước vẫn còn tỏa bóng mát dịu dàng cho đời, cho người và cho cả trái tim mẫn cảm của tôi. Ôi! Cây trứng cá quê nghèo mộc mạc ơi! Ta yêu Người.

Mỹ Tho 14 tháng 9 năm 2014
Nguyễn Tấn Phát(NĐC1954-1962)

Cây trứng cá xưa

Tàn cây trứng cá bóng râm
 Nghe đâu đây tiếng thì thầm yêu em
Quê cũ mịt mờ trong khói sương
Nhớ cây trứng cá mọc ven đường
Lá xanh rợp mát tình thơ dại
Trái đỏ ngọt ngào hương vẫn vương
Nắng sớm dịu dàng hoa ướm mộng
Mưa chiều e ấp nụ yêu thương
Ngàn năm mây trắng còn bay mãi
Cây trứng cá xưa nhuộm đoạn trường

Nguyễn Tấn Phát

Cầu Quay Mỹ Tho

Trình bày: **TỔ LANG** (web lyhuong-rachgia.blogspot.com)

Tin thể thao

Kết quả giải bóng tròn FIFA Ballon d'Or 2014

Phóng...đại viên Tổ Rồng To

Ngày 12 tháng 1 năm 2015 vừa qua, FIFA (Hiệp Hội Túc Cầu Thế Giới) đã nhóm họp tại Zurich Thụy Sĩ để bình bầu giải FIFA Ballon d'Or (Golden Ball) cho năm 2014. Đây là một giải thưởng lớn nhất và vinh dự nhất cho người đoạt giải. Ngoài ra điều thiết thực nhất là cơ hội kiếm thêm nhiều tiền qua những hợp đồng sắp tới. Giải FIFA Ballon d'Or Gala được tổ chức hằng năm mà thành quả bầu rất hùng hậu gồm các huấn luyện viên đội tuyển quốc gia, các thủ quân và đội ngũ cũng như các ký giả thể thao chuyên nghiệp từ khắp nơi trên thế giới.

Giải FIFA Ballon d'Or mỗi năm gồm có:

- FIFA Ballon d'Or (giải quả bóng vàng cho cầu thủ hay nhất trong năm)
- FIFA Puskás Award (cho cầu thủ làm bàn đẹp nhất)
- FIFA Presidential Award
- FIFA Fair play Award
- FIFA Team of the year
- FIFA World Female Player of the Year (Nữ cầu thủ hay nhất trong năm)
- FIFA Huấn Luyện Viên hay nhất cho đội bóng nam
- FIFA Huấn Luyện Viên hay nhất cho đội bóng nữ

1) Giải Ballon d'Or: Có cả thảy là 23 cầu thủ được đề cử (nominees) sau cùng tới vòng chung kết còn lại 3 ứng viên là Cristiano Ronaldo (tiền vệ người Bồ Đào Nha đang chơi cho đội Real Madrid), Lionel Messi (tiền vệ người Á Căn Đình hiện là cầu thủ đội Barcelona), Manuel Neuer (người Đức đang là thủ môn đội Bayern Munich). Kết quả cuộc thi Ronaldo đã đoạt quả bóng vàng.

Rank	Player	Nationality	Club	Votes
1	Cristiano Ronaldo	 Portugal	 Real Madrid	37.66%
2	Lionel Messi	 Argentina	 Barcelona	15.76%
3	Manuel Neuer	 Germany	 Bayern Munich	15.72%

Cầu thủ Ronaldo 29 tuổi đã có 61 bàn thắng trong mùa 2014 trong khi Messi 58 bàn. Như vậy Ronaldo đoạt giải Quả Bóng Vàng trong hai năm liên tiếp 2013 và 2014. Trước đó vào năm

2008 anh cũng từng đoạt giải thưởng cao quý này. Trong thời gian gần đây, Ronaldo đã bớt tách ịch kỷ trở nên có lối chơi toàn đội nên rất thành công.

Người về nhì là tiền vệ Lionel Messi và là cầu thủ đã vinh dự đoạt giải Golden Ball trong bốn năm liên tiếp 2009,2010,2011,2012. Đặc biệt năm 2012 Messi đã tạo kỷ lục làm bàn 91 trái. Đây là một thành tích vô tiền khoáng hậu hơn cả cầu vương Pelé và Maradona. Người lãnh hạng ba là thủ

môn Manuel Neuer của Đức. Trong lịch sử giải Ballon d'Or hiếm có thủ môn được đề cử hay đoạt giải Ballon d'Or vì hình như người ta chỉ chú trọng tới cầu thủ ghi bàn. Thế nên cho tới bây giờ chỉ có thủ môn Lev Yashin của Nga được đoạt giải Quả Cầu Vàng vào năm 1963 và thủ môn Oliver Kahn của Đức được đề cử năm 2001 (nhưng không thắng giải, anh thua car Michael Owen - Anh và Raul Tây Ban Nha) và lần này thủ môn Neuer được đề cử vào tới vòng chung kết nhưng cũng chỉ đứng hạng ba.

Ba cầu thủ vào vòng chung kết từ trái: tiền vệ Messi, thủ môn Neuer, tiền vệ Ronaldo

Điểm đáng lưu ý là trong số 23 cầu thủ được đề cử, người ta không thấy có tên hai danh thủ: Luis Suarez người Điều Hà hiện chơi cho đội Barcelona (người từng 3 lần cần cầu thủ địch) và tiền vệ người Anh Wayne Rooney hiện là cầu thủ đội Manchester United.

Kết quả các giải khác là:

- *Puskás Award (Goal of the year)*: giải bàn thắng đẹp nhất về tay cầu thủ Colombia là James Rodriguez (với trái volet tung lưới Điều Hà World Cup 2014) cũng là người đoạt giải vua làm bàn World Cup 2014.

- *Presidential Award* (kỳ công với nền bóng tròn) trao cho ký giả lão thành Nhật Bản 89 tuổi Horoshi Karawa.

- *Fair play Award*: Các thiện nguyện viên FIFA

- *Team of the Year 2014* : Đội hình tiêu biểu cho năm 2014 (đội hình đội tuyển thế giới)

Cristiano Ronaldo
(Portugal-Real Madrid)

Lionel Messi
(Argentina-Barcelona)

Arjen Robben
(Netherlands-Bayern Munich)

Andrés Iniesta
(Spain-Barcelona)

Toni Kroos
(Germany-Real Madrid)

Angel Di Maria
(Argentina-Manchester United)

Philipp Lahm

David Luiz

Thiago Silva

Sergio Ramos

(Germany-Bayern Munich)(Brazil-PSG)(Brazil-ParisSaintGermain)(Spain-Real Madrid)

Manuel Neuer
(Germany-Bayern Munich)

Về đội hình tiêu biểu này, có nhiều người trong đó có người soaib bản tin thể thao này không đồng ý quyết định của ban tuyển chọn hai cặp trung vệ người Ba Tây là David Luiz và Thiago Silva vì tài nghệ hai cầu thủ này đã quá sa sút trong các trận tranh giải World Cup 2014 dưới màu cờ Ba Tây. Thực ra có nhiều hậu vệ hiện nay khá hơn nhiều như : Javier Mascherano (Argentina hiện chơi cho đội Barcelona), Vincent Kompany (Bỉ-Manchester City), Luca Modric (Croatia-Real Madrid), Yaya Toure (Bờ Biển Ngà-Manchester City)...Điều đáng lưu ý là khi trình diện đội tuyển túc cầu thế giới, 9 trong số 11 cầu thủ được tuyển chọn đưa ra trình diện chỉ thiếu David Luiz và Thiago Silva. Có lẽ họ đoán biết là sẽ không đoạt được giải thưởng nào nên không tham dự.

-World Female Player of the Year (Nữ cầu thủ hay nhất trong năm):

1	<u>Nadine Keßler</u>	 <u>Germany</u>	 <u>VfL Wolfsburg</u>	17.52%
2	<u>Marta</u>	 <u>Brazil</u>	 <u>Tyresö FF</u> <u>FC Rosengård</u>	14.16%
3	<u>Abby Wambach</u>	 <u>United States</u>	 <u>Western New York Flash</u>	13.33%

-Huấn Luyện Viên hay nhất cho đội bóng nam:

Rank	Coach	Nationality	Team(s)	Votes
1	<u>Joachim Löw</u>	 <u>Germany</u>	 <u>Germany</u>	36.23%
2	<u>Carlo Ancelotti</u>	 <u>Italy</u>	 <u>Real Madrid</u>	22.06%
3	<u>Diego Simeone</u>	 <u>Argentina</u>	 <u>Atlético Madrid</u>	19.02

Huấn luyện viên Joachim Low đoạt giải Ballon d'Or không gây ngạc nhiên cho nhiều người vì ông chính là người đã dẫn dắt đội tuyển Đức đoạt World Cup năm 2014 tại Brazil nhờ tài sắp xếp đội hình, chiến thuật linh động và thay đổi cầu thủ đúng lúc thích ứng.

-Huấn Luyện Viên hay nhất cho đội bóng nữ:

Rank	Coach	Nationality	Team(s)	Votes
1	Ralf Kellermann	 Germany	 VfL Wolfsburg	17.06%
2	Maren Meinert	 Germany	 Germany U-20	13.16%
3	Norio Sasaki	 Japan	 Japan	13.06%

Những sự kiện quan trọng của thế giới xảy ra trong năm Giáp Ngọ

Ký giả già

1) Nga xâm lăng Ukraine: Sau khi tổng thống thân Nga Viktor Yanukovych bị dân chúng Ukraine lật đổ phải đào thoát qua Nga, Ukraine đã trwor nên bất ổn chính trị cho đến ngày 18 tháng 2 năm 2014, tổng thống Nga Putin viện dẫn lý do cố hữu là " bảo vệ kiều bào Nga" để xua quân xâm chiếm bán đảo Crimea của Ukraine với sự tiếp tay của phiến quân thân Nga tại vùng này. Cuộc chiến giữa chính phủ Kiev và phiến quân tính đến nay đã có 4,100 người chết từ cả hai phe. Hành động ngang ngược bá quyền của Putin đã tạo nên làn sóng phản nộ khắp nơi trên thế giới đưa tới việc cấm vận Nga dài hạn.

2) Dịch virus Ebola: Ebola là một thứ bệnh gây ra bởi 5 loại vi khuẩn loại ebolavirus nhưng nguy hiểm nhất là Zaire. Nó khiến con người bị sốt xuất huyết rồi đưa đến tử vong. Đầu tháng 3, cơn bệnh bộc phát dữ dội tại những quốc gia miền Tây Phi Châu như Guinea, Liberia, Siera Leone khiến hàng chục ngàn người chết làm nhiều nước trên thế giới lo lập hàng rào y tế và hạn chế di dân từ Tây Phi. Tới tháng 9, một cư dân Liberia ở Texas tên Eric Duncan về quê nhà dự đám tang vợ rồi trở qua Mỹ mang theo...virus Ebola nhưng ông ta lại giấu nhem bệnh trạng cho tới lúc vỡ lẽ ra thì quá muộn khiến ông ta mất mạng. Điều tệ hại là ông ta đã lây lan sang hai cô y tá trị bệnh cho ông ta trong đó có một người Việt Nam. Sau đó cả Mỹ cũng như Canada mở chiến dịch phòng chống dịch Ebola.

3) Phi cơ của hãng hàng không Mã Lai mất tích: ngày 8 tháng 3 năm 2014 , chuyến máy bay Boeing 777 đường bay quốc tế mang số MH 370 của hãng hàng không Mã Lai trên đường từ Kuala Lumpur tới Bắc Kinh mang theo 12 phi hành đoàn và 227 hành khách của nhiều quốc tịch khác nhau đã bị mất tích một cách bí mật rùng rợn mà cho tới nay sau những nỗ lực tìm kiếm của nhiều quốc gia như Mã Lai, Mỹ, Trung Cộng... nhất là Úc cũng vẫn chưa tìm ra manh mối.

4) Chiếc phà Đại Hàn chìm: Ngày 15 tháng 4 năm 2014, chiếc phà Sewol chở 476 người gồm thủy thủ đoàn và hành khách đa số là học sinh đi du lịch từ cảng Incheon qua hòn đảo du lịch nổi tiếng Jeju đã bị chìm. Chỉ có 164 người được cứu thoát, số còn lại đã chết và mất tích. Khi chiếc phà bị lật ngang, thủy thủ đoàn kêu gọi mọi người ở yên vị trí mà không có biện pháp giải quyết cấp thời nên sinh ra thảm họa nhiều hơn. Thuyền trưởng Lee Jun-seok và 14 thủy thủ chỉ huy bị truy tố về tội sát nhân. Tòa xử phạt ông 36 năm tù, kỹ sư trưởng 30 năm và 13 thuyền viên khác tử 10 tới 20 năm.

5) 276 nữ sinh trung học Nigerian bị bắt cóc: Vào đêm 14 rạng 15 tháng 4 năm 2014, nhóm Hồi Giáo quá khích Boko Haram chống Tây Phương đã tấn công trường Nữ Trung Học ở thành phố Chibok thuộc tỉnh Borno phía Đông Bắc Nigeria khiến 32 em nữ sinh bị sát hại, 276 em nữ sinh bị bắt cóc với yêu sách 53 em trốn thoát, chúng còn giữ 223 em với yêu sách chính phủ Negeria ngưng chiến và từ bỏ chủ trương Tây Phương hóa để xây dựng nhà nước pháp quyền Hồi Giáo. Bằng không chúng buộc các em nữ sinh con tin phải cải đạo Moslem và lấy chiến binh của chúng hoặc sẽ bị gởi ra ngoại quốc làm nô lệ tình dục với giá chỉ là 12mỹ kim mỗi em. Cho tới bây giờ cả thế giới đều không biết các em nữ sinh nạn nhân này ở đâu và số phận các em ra sao trong khi phiến quân cứ tiếp tục vi phạm thỏa ước đình chiến.

6) Mỏ than phát nổ ở Thổ Nhĩ Kỳ: Ngày 13 tháng 5 năm 2014, một vụ nổ lớn từ một mỏ than ở Soma, Thổ Nhĩ Kỳ trong lúc công nhân đang thay ca trực đã toàn bộ 787 người đều ở dưới hầm mỏ khiến 301 người thiệt mạng. Đây là một trong những thảm họa tồi tệ nhất của vụ nổ hầm mỏ trên thế giới. Vụ nổ ngay sau đó đã gây ra đám cháy kinh hoàng chôn vùi số công nhân chết và bị thương trong hầm lửa đỏ. Điều tệ hại hơn nữa là sau đó nước biển từ Địa Trung Hải tràn vào làm ngập lụt hầm mỏ khiến công tác cứu cấp thêm nhiều khó khăn. Cho mãi tới cuối tháng 10, toán cấp cứu còn tìm thấy thêm 11 người thợ mỏ còn kẹt trong hầm mỏ. Và đầu tháng 11, họ cũng cứu thêm 18 người nữa. Tất cả đều trong tình trạng ngất ngư. Đã nhiều lần các thợ mỏ phản đối điều kiện khai thác không an toàn nhưng cho tới nay vẫn chưa được cải thiện

7) ISIS (Islamic State in Iraq and Syria-Nhà Nước Hồi Giáo ở Iraq và Syria): Kể từ tháng 6 năm 2014, khi trùm khủng bố Abul Bakr al-Baghdadi, một cựu tù nhân sắt máu của Mỹ tại Iraq lên nắm quyền lãnh đạo nhóm ISIS thuộc sắc dân Suni, thì tổ chức này có những hành động bom tự sát, tấn công khủng bố, tàn sát dã man chẳng những quân đội nhưng trên hết là người dân trên lãnh thổ Iraq và Syria và cũng đe dọa tình hình an ninh của Thổ Nhĩ Kỳ và ngay cả Iran. Chỉ trong vòng 6 tháng cuối năm 2014, ISIS đã hành quyết dã man hơn 2000 người mà trong đó phân nửa là dân bộ tộc Sunny(luôn chống đối họ) và các ký giả Tây Phương gồm ký giả Mỹ James Foley bị chặt đầu. Tình hình tệ hại báo động tới mức 62 quốc gia Tây Phương như Mỹ, Canada, khối Liên Hiệp Âu Châu, khối Á Rập và ngay cả Iran đã quyết tâm đóng góp nhân lực tài lực...để thực hiện những cuộc không kích lớn lao nhằm tiêu diệt đám phiến quân ISIS nhưng kết quả không được bao nhiêu vì sợ trúng nhằm dân chúng.

8) World Cup 2014: Giải bóng tròn thế giới World Cup lần thứ 20 đã được tổ chức rầm rộ tại Ba Tây từ ngày 12 tháng 6 tới ngày 13 tháng 7 năm 2014 với sự tham dự của 32 quốc gia đại diện của 5 châu trên thế giới. Đây là một cuộc tranh tài thể thao sôi nổi hào hứng nhất mà sau hơn một tháng thi đấu đã đưa ra những kết quả thuộc loại kỷ lục như sau:

- Nước Đức đoạt cúp World Cup 2014 sau khi thắng Á Căn Đình 1-0 tạo nên một kỷ lục đặc biệt là một nước Âu Châu lần đầu tiên chiếm World Cup được tổ chức ở Mỹ Châu.

- World Cup 2014 cũng là nơi chôn vùi danh dự của nền bóng tròn Ba Tây từng được gầy dựng từ hơn nửa thế kỷ qua bởi những cầu thủ lừng danh Pél  , Garrincha, Zico, Didi, Ronaldo... Ngay vòng đầu, Ba Tây đã không thắng nổi Mexico (0-0) là một đội đầu vớt (nhờ Mỹ cứu bồ). Tới vòng nhì Ba Tây bị Chí Lợi dẫn trước 1-0 phải đợi tới giờ phút chót mới gỡ huề 1-1 và thắng Chí Lợi bằng penalty shoot out. Nhưng thảm họa thực sự chỉ tới với Ba Tây trận bán kết, hậu duệ cầu vương P     bị đội Đức Quốc đè bẹp với tỷ số 7-1. Trong trận này, Đức qu  n Ba Tây như người lớn v  n con n  t. Ngay hiệp nhất, Đức dẫn trước 4-0 và đã đạt kỷ lục ghi hai bàn thắng chỉ trong vòng chưa tới một phút giữa những đôi mắt ng  ng ng  c thất thần run rẩy của đàn c  u non Ba Tây trước bầy sói dữ Nh  t Nh  i Man. Sau khi dẫn trước 7-0 tới lúc chỉ đấu thêm giờ injury chỉ còn 2 phút là chấm dứt trận đấu, thay vì cố thủ để shut down đội chủ nhà, đội Đức đã có nghĩa cử đẹp là cố tình kéo hết lực lượng tràn lên tấn công bỏ ng  o sân sau tạo cơ hội cho Ba Tây gỡ bàn danh dự 1-7. Chưa hết, sau đó trong trận tranh hạng 3, một lần nữa Ba Tây bị Hòa Lan hạ gục 3-0 làm các người ham mộ thất vọng n  o nề và cho rằng World Cup 2014 là nỗi nhục của thế kỷ cho Ba Tây..

- Tiền vệ Điều Hà là Luis Suarez trong lúc đang tấn công đội Ý đã chạy lại cắn hậu vệ Giorgio Chiellini. Anh đã bị FIFA phạt 66,000 euro (80,492 mỹ kim) và treo giò 4 tháng. Đây là lần thứ ba của Suarez trở t  i "c  u sức x  i qu  ch" trên sân cỏ.

9) Cuộc chiến giữa Do Thái và phe Hamas trở nên khốc liệt: Trong tháng 7, Do Thái và nhóm Hồi Giáo Hamas đã bắt đầu những trận chiến dữ dội trên dãy Gaza nhất là vùng Tây Ng  n khiến 1,777 người Palestine và 66 người Do Thái thiệt mạng. Lý do ban đầu là phe Hamas pháo kích vào vùng đất Do Thái nên Do Thái trả đũa mạnh hơn và cuộc chiến cứ thế mà leo thang. Phe Hamas cho chiến binh len l  i vào khu vực Do Thái để bắn giết hay bom tự s  t hoặc cho trẻ em Palestine làm bia đ  i đạn trong khi Do Thái dứt khoát không nhân nhượng. Hoa Kỳ và các nước Tây Phương, Ai Cập cố gắng hòa giải kêu gọi ngưng bắn để hai bên vào bàn thương thuyết nhưng không có kết quả cụ thể.

10) Lại một phi cơ của hãng hàng không M   Lai bị bắn hạ ở Ukraine và đồng ruble của Nga xuống giá th   thảm: Năm 2014 có lẽ không phải là năm của Malaysia Airlines. Hồi tháng 3 chiếc phi cơ MH 370 của họ bị rơi xuống biển không biết là Ấn Ð   Dương hay Thái Bình Dương và mất tích cho đến nay vẫn chưa tìm ra manh mối thì ngày 17 tháng 7, chuyến máy bay boeing 777 MH 17 cũng của hãng Malaysia Airlines trên đường từ Amsterdam (H  a Lan) tới Kuala Lumpur (M   Lai) đã bị hỏa tiễn SA-11 của Nga do phi  n quân thân Nga bắn rơi trên vùng trời Donetsk (Ukraine). Tai nạn thương tâm này đã sát hại 298 gồm 285 hành khách và 13 phi hành

đoàn. Trong số hành khách tử nạn có 193 người Hòa Lan, 43 người Mã Lai, 27 người Úc, 12 người Nam Dương, 10 người Anh...

Điều tệ hại là đám phiến quân này đã cố tình gây nhiều khó khăn cho các toán điều tra nhằm mục đích phi tang bằng chứng do chúng gây ra. Sau thảm nạn này, Mỹ và các quốc gia Tây Phương và nhất là Canada đều cả quyết rằng Nga đứng sau lưng và phải hoàn toàn chịu trách nhiệm...và tất cả đồng gia tăng thêm cấm vận và trừng phạt nước cựu Cộng Sản này mà điển hình nhất là với sự tiếp tay của khối Ả Rập như Saudi Arabia cho tháo khoán ào ạt số lượng dầu làm chênh lệch các cân cung cầu khiến giá dầu xuống thấp thảm hại. Đó là một đòn chí mạng đánh ngay vào yết hầu của Putin vì tài nguyên chính yếu của nền kinh tế què quặt lạc hậu của Nga chỉ là dầu hỏa mà giá dầu xuống thì ngân sách Nga xem như chỉ còn phân nửa thôi nghĩa là lợi tức mồi lực của dân Nga cũng chỉ còn phân nửa. Tính ra từ cuối tháng 12 năm 2013 thì 1 đồng rouble Nga tương đương 0.031 mỹ kim nhưng đến 22 tháng 12 năm 2014 giá trị chỉ còn là 0.015 mỹ kim. Tham vọng của tay cựu trùm KGB đã phải trả một giá thật đắt: giá trị đồng ruble từ lúc bị cấm vận đã giảm xuống trên 50% và chỉ riêng tháng 12 đã tuột dốc tới 17% đang đưa đất nước này tới con đường phá sản. Với hai ngón đòn cấm vận và hạ giá dầu làm kinh tế Nga hầu như tê liệt. Không biết rồi đây trùm Putin và cái đám tăng bốc ông trong tham vọng phục hồi đế quốc Nga La Tư còn tồn tại đến bao lâu nữa??? Giữa lúc khốn đốn nguy ngập như vậy mà Putin vẫn còn ngoan cố (ngoan cố và sắt máu là bản chất con người Cộng Sản nhất là dân KGB) lớn tiếng là nền kinh tế Nga không bị ảnh hưởng gì hết. Wait and see!

11) Thảm sát tại trường học ở Pakistan: Ngày 16 tháng 12 năm 2014, chín tên khủng bố Taliban nguy trang đồng phục Lực Lượng Bán Quân Sự Pakistan từ nghĩa địa phía sau tràn vào tấn công trường học dành cho con em quân nhân ở thị trấn Peshawar bắn xối xả vào các em học sinh, cô thầy và nhân viên nhà trường sát hại 147 người gồm 134 em học sinh tuổi từ 8 tới 18 (trong đó có hơn 50 em là con sĩ quan cao cấp quân đội Pakistan), 10 nhân viên giáo viên và 3 binh sĩ. Ngoài ra có hơn 130 người bị thương. Lực lượng đặc nhiệm Pakistan đã phản kích ngay để hạ sát cả 9 tên khủng bố và cứu thoát 960 người. Sau hành động tàn sát dã man này, thủ tướng Pakistan tuyên bố :” Chúng tôi cương quyết phát động chiến dịch tiêu diệt khủng bố cho tới lúc đất nước không còn một tên khủng bố nào”. Ngay sau đó, chính phủ đã công bố quyết định bãi bỏ lệnh đình chỉ án tử hình đối với tội danh khủng bố. Vụ thảm sát này được xem là đẫm máu trong lịch sử Pakistan và bị cả thế giới lên án.

12) Mỹ Cuba tái lập bang giao: Ngày 17 tháng 12 năm 2014, Tổng Thống Mỹ Barack Obama và chủ tịch Cuba Raul Castro đã bất ngờ công bố quyết định bình thường hóa quan hệ ngoại giao sau hơn 50 năm đóng băng. Lễ dĩ nhiên bước đầu tiên của việc xích lại gần là tháo bỏ lệnh cấm vận Cuba. Bản tin quan trọng này đã gây xôn xao dư luận quốc tế. Tán đồng cũng nhiều mà chỉ trích cũng lắm. Phe tán đồng gồm đa số các nước Châu Mỹ Latin và một số các nhà đấu tranh ở Việt Nam với lập luận đây là một dẫn chứng cho sự thất bại của mô hình Cộng Sản để chuyển mình sang thể chế dân chủ cho sự sinh tồn, chế độ độc tài nào trên thế giới nếu không thay đổi rồi cũng sẽ đi đến chỗ tự hoại. Phe phản đối điển hình là cộng đồng Cuba tại Mỹ với hơn

2,000,000 người đa số ở Miami và New York cho rằng Mỹ đã phản bội lại lý tưởng tự do mà họ luôn theo đuổi vì chính quyền Cuba đâu có hành động nào cải thiện nhân quyền tự do dân chủ mà thực ra càng ngày càng tồi tệ thêm.

Chú thích của người soạn tin : Điểm thấy rõ là kể từ nay chỉ còn có một mình đồng chí Việt Nam thức suốt đêm để canh giữ hòa bình thế giới vì người anh em Cuba xé lẻ chạy theo đô la Mỹ rồi. (Dựa theo lời phát biểu ngô nghê khôi hài của chủ tịch Nguyễn Minh Triết trong chuyến thăm Cuba 2009: Việt Nam và Cuba như là trời đất sinh ra. Một anh ở phía đông, một anh ở phía tây. Chúng ta thay nhau canh giữ hòa bình cho thế giới. Cuba thức thì Việt Nam ngủ, Việt Nam gác thì Cuba ngủ)

13)Thảm sát trong gia đình Việt Nam ở Edmonton, Canada: Ngày 29 tháng 12 năm 2014 lúc 6:52 chiều, một vụ thảm sát kinh hoàng nhất trong lịch sử Edmonton xảy ra cho một gia đình Việt Nam. Một người đàn ông tên Phú Lâm

53 tuổi đã dùng súng lục 9mm tàn sát cả gia đình người vợ cũ gồm 7 người: Thủy Tiên Trương 35 tuổi vợ cũ của hung thủ, Elvis Lâm 8 tuổi con trai của hung thủ và bà Tiên nhưng sau này Phú Lâm phát giác ra không phải là con hắc ta, Lê thị Dậu 53 tuổi mẹ bà Tiên, Trương Văn Đan 55 tuổi chồng cũ bà Dậu, Trương thị Thanh Hà 33 tuổi em bà Tiên, bé Valentina Nguyễn 3 tuổi là con gái bà Hà và Việt Nguyễn 41 tuổi là người bạn của gia đình. Trong cuộc tàn sát, Phú Lâm đã tha mạng cho một bé trai 1 tuổi là con của hắc ta với bà Thủy và một bé gái 8 tháng là con nạn nhân Thanh Hà. Sau đó, hung thủ chở hai đứa bé này tới gởi nhà người bà con rồi lái xe tới phía Nam tìm giết người chồng sau của bà Thủy Tiên nhưng ông này đang về Việt Nam nên hắc ta điên tiết giết thêm bà Cindy Dương 37 tuổi vô tình có mặt tại đó.

Cảnh Sát tiếp tục săn lùng Phú Lâm tới sáng ngày 30 tháng 12, họ tìm thấy hung thủ tự sát tại tiệm ăn của người vợ cũ ở Fort Saskatchewan, một thị trấn nhỏ cách thủ phủ Edmonton 25 km về hướng Đông Bắc.

Theo Cảnh Sát thì Phú Lâm định cư tại Canada từ năm 1979 và là người có thành tích bất hảo ngay từ năm 1987 cho tới nay và từng có tiền án vào tù nhiều lần với các tội danh hành hung có vũ khí, buôn lậu và sở hữu bạch phiến, xử dụng vũ khí bất hợp pháp. Ngoài ra, sát thủ còn là kẻ ghiền cờ bạc hạng nặng đã phải khai phá sản vào tháng 2/2013 với tiền nợ có thể chấp và tín dụng ngân hàng là \$500.000 và hơn một chục thẻ tín dụng có tổng số nợ là \$116,296. Năm 2000, hung thủ về Việt Nam và gặp bà Thủy Tiên tại một quán cà phê ở Sài Gòn và cưới bà Thủy Tiên vào năm 2003. Sau đó hắc ta bảo lãnh cả gia đình bà qua Edmonton năm 2009. Tình trạng xung đột gia đình bắt nguồn từ việc Phú Lâm nghi ngờ bà Thủy Tiên ngoại tình nên mang đứa con trai Elvis Lâm đi thử DNA kết quả là Elvis không phải là con hắc ta nên sau đó Lâm nhiều lần đánh đập và đòi giết vợ và gia đình nên Tòa Án xử cho họ ly dị và cấm hắc ta bén mảng tới gần vợ.

14) Lại khủng bố tại Paris: Tuần báo Charlie Hefdo là báo trào phúng chuyên viết về những câu chuyện thời sự bằng cái nhìn hài hước châm biếm hiện trạng tiêu cực của xã hội. Chính vì thế, Charlie luôn đối mặt với những kiện cáo, đe dọa tấn công, ám sát nhưng họ nhất quyết không thay đổi lập trường. Và lần này sự đe dọa đã trở thành sự thật rùng rợn thương tâm. Sáng ngày thứ tư 7 tháng 1 năm 2015, 3 tên khủng bố thuộc đám Hồi Giáo

Jihad trùm kín đầu xông vào tấn công tòa soạn tờ báo tọa lạc ở số 10 đường Nicolas Appert thuộc quận 11 Paris. Cả ba tên dùng súng trường AK Kalachnikow gọi tên từng người một để hành quyết 10 nhân viên tòa soạn trong đó có chủ bút, tổng thư ký, 4 họa sĩ phiếm họa và một viên cảnh sát bảo vệ không trở tay kịp. Chúng cũng hạ sát cả hai cảnh sát viên giữ an ninh trên đường gần khu vực tờ báo. Sau đó, chúng đào thoát lên vùng Đông Bắc Paris. Cảnh sát đã huy động tới 8000 người để săn đuổi bọn chúng. Sáng sớm ngày thứ năm 8 tháng 1, tên Hamyl Mourad 18 tuổi ra đầu thú. Cảnh Sát tiếp tục truy lùng hai anh em Said Kouachi 34 tuổi và Cherif Kouachi 32 tuổi là hai tên Hồi Giáo gốc Algier sanh tại Pháp từng có nhiều tiền án vì tội khủng bố. Trên đường đào thoát, hai tên này xông vào một nhà in nhỏ ở Dammartin-en-Goële bắt giữ hai con tin. Lúc này hai anh em cuồng sát có thêm sự tiếp tay của tên Amely Coulimaly 32 tuổi là bạn tù vì tội khủng bố. Coulimaly tấn công tiệm tạp hóa Do Thái bắt giữ các con tin trong tiệm. Sau một cuộc đọ súng ác liệt, lực lượng đặc nhiệm Cảnh Sát đã giết chết cả ba tên khủng bố và giải thoát con tin nhưng có 4 con tin bị giết trong tiệm tạp hóa Do Thái. Hiện nay Cảnh Sát đang truy lùng nữ khủng bố Hayat Boumedienne 26 tuổi là bạn gái tên Coulimaly. Tính ra tổng số. Trong vụ thảm sát có tất cả 17 người bị giết thêm ba tên khủng bố bị Cảnh Sát Pháp bắn hạ.. Để tỏ lòng ủng hộ quyền tự do báo chí cũng như sự đoàn kết chia sẻ sự mất mát đau thương của dân tộc Pháp và tờ báo Charlie Hebdo, 42 lãnh tụ trên thế giới dân chúng khắp nơi đã mang tấm bảng đề là: Je suis Charlie” và 3.7 triệu dân Pháp đã tuần hành tại thủ đô Paris cũng như hằng trăm ngàn người ở các quốc gia khác xuống đường biểu dương tinh thần cương quyết chống lại khủng bố. Ngay sau cuộc khủng bố bạo tàn một tuần, 12 ký giả họa sĩ còn sót lại nhất quyết không khuất phục khủng bố và tiếp tục con đường chính nghĩa tự do của 10 đồng nghiệp xấu số, đặc biệt với sự yểm trợ tích cực của nhiều tờ báo tại Pháp và các quốc gia khác cũng như đọc giả khắp mọi nơi, ngày 14 tháng 1 tức là sau đúng một tuần thảm nạn, họ đã cho phát hành 3.000.000 ấn bản Charlie Hebdo và đã bán sạch...chỉ trong vòng có ...30 phút cộng thêm hàng chục ngàn đơn đặt hàng qua Bưu Điện. Trước ngày thảm nạn, Charlie Hebdo chỉ phát hành có 60.000 số mỗi tuần. Xem vậy đủ chứng tỏ cả thế giới oán khủng bố và yêu chuộng tự do công lý là dường nào. Trước tình hình đọc giả, tòa báo sau đó đã tăng số phát hành lên 5.000.000 mà vẫn bán hết.

Tổng kết tài chánh tính đến ngày 31/12/2014

THU: 1) Tiệc tất niên tại Quán Ba Miền với 74 người tham dự:----- \$1,850			
2) Niên liễm 2014 : (Võ Bạch Tuyết, Võ Ngọc Trước, Nguyễn Trung Hiếu, Bùi Ngọc Nhan, Lê văn Vui, Lâm Võ Huỳnh, Võ Bạch Mai, Phạm Công Nhứt, Nguyễn Phương, Bùi văn Tâm, Bùi Hoàng Yển):-- \$220			
3) Ủng hộ:	Nguyễn Phước Tâm	-----	\$100
	Lý Mỹ Hạnh	-----	\$20
	Bùi Hoàng Ánh	-----	\$20
	Võ Bạch Tuyết	-----	\$5
Tổng cộng thu:		-----	\$2,215

CHI:

1) Đăng báo chia buồn	---	-----	\$100
2) Ủng hộ Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia –Montreal	-----		\$100
3) Hai tấm plaques danh dự	-----		\$138
4) Hai lần tập dượt nhà anh Lương	-----		\$220
5) Tiệc nhà hàng Ba Miền	-----		\$1280
6) Tiệc tất niên nhà anh Lương	-----		\$270
5) Lệ phí ngân hàng	-----		\$12

Tổng cộng chi : ----- \$2,120

Thặng dư: ----- 2,215 - 2,120 = \$95

Tồn quỹ tính đến ngày 31/12/2014: \$ 4527.69 + \$ 95 = \$4,622.69

Toàn thể BCH xin trân trọng cảm ơn quý Thầy Cô, quý thân hữu, quý hội viên đã phụ giúp vô quỹ của Hội dưới hình thức tham gia họp mặt, ủng hộ hay niên liễm....

Giải đáp Thả Thơi:

- A- 1-mà
- B- 2-thật
- C- 3-phất

Mai Lan Cúc Trúc

**Ý nghĩa mâm ngũ quả trong ngày Tết
Dân Ngã Tư**

Cây ngũ quả ghép kết trái trong dịp Tết. Ở Việt Nam hiện nay, các nhà vườn đã dùng kỹ thuật ghép ngũ quả (5 loại trái cây) như bưởi, cam, phật thủ, quýt, quất đều chín rộ vào dịp Tết để đem bán ra thị trường rất được nhiều người mua tiện hơn là chưng mâm ngũ quả.

Nhân nhắc tới mâm ngũ quả chưng Tết ở Việt Nam thì hầu như nhà nào cũng chưng mâm ngũ quả tùy theo nghề nghiệp của mình.

Chẳng hạn như gia đình công chức quân nhân thì chưng 5 loại quả là: **Cầu** (Mãng Cầu) **Phật** (Phật Thủ) **Vừa** (Dừa Xiêm) **Đủ** (Đu Đủ) **Xài** (Xoài). Còn người buôn bán vải thì: **Cầu Phật Vải** (trái vải) **Giá** (một bịch giá) **Cao** (một nhánh cau). Chẳng những người buôn bán làm ăn cúng mâm ngũ quả mà phường trộm đạo cũng cúng Trời Phật: **Cầu Phật Chôm** (lôm chôm) **Đủ Xài**. Ngoài ra các sản phụ cũng vái mâm ngũ quả: **Cầu Phật Vừa Đủ Sữa** (Vú Sữa). Riêng đối với vợ chồng mới cưới thì ngày Tết, người ta chưng mâm ngũ quả: **Cầu Phật Vừa Đủ Sung** (một chùm trái sung). Người bán nước hoa thì **Cầu Phật Vừa Đủ Thơm** (trái Thơm).

Riêng những loại trái cây sau đây thì rất kiêng cử đặt vào mâm ngũ quả: chuối (chúi nhủi), cam, quýt (quýt làm cam chịu), quất (roi quất), lê (lê lét)

Nụ cười đầu Xuân

Chuyện của đàn ông

Hai anh chàng nói chuyện với nhau:

- Cậu có biết khi nào người đàn ông yếu đuối nhất không?
- Không.
- Đó là khi một cô gái xinh đẹp âu yếm nói với anh ta: "Anh yêu ơi! Anh thật là can đảm và mạnh mẽ"

Khen Lãnh Đạo

Một phóng viên ngoại quốc đến thăm thành phố HCM, hỏi một đồng nghiệp người VN:

- Anh nghĩ thế nào về đồng chí Tổng bí thư của anh?
- Ký giả VC ngó trước ngó sau, kéo xệch nhà báo ngoại quốc vào nhà tắm, đóng cửa lại cẩn thận, rồi mới thì thầm vào tai:
- Thú thật với bạn, tôi rất có cảm tình với đồng chí bí thư.
 - Thế tại sao anh phải nói một cách lén lút như vậy? Tôi tưởng chỉ nói xấu lãnh đạo mới phải kín đáo chứ?
 - Tại anh không biết đấy. Ở nước tôi, nếu nói xấu lãnh đạo thì bị bỏ tù, nếu khen ra mặt thì bị người chung quanh đánh ...

Không Phải Em

Trong giờ học Sử, thầy giáo đang tập ôn bài cho học sinh để chuẩn bị thi

Bất chợt có mấy anh cán bộ hiệu trưởng, giám thị đến thăm lớp, thầy giáo nhân tiện muốn khảo hạch học trò bèn quay lại hỏi:

- Em nào biết ai nói câu này: Thà làm quỷ nước Nam còn hơn làm vua đất bắc ???

Cả lớp im lặng ...Thầy giáo tức quá hỏi em ngồi đầu bàn:

- Vậy chứ em cho các bạn biết ai nói câu đó ...???
- Da Da Em hông biết, không phải em a

Chán nản anh thầy giáo quay lại phân trần với 2 anh cán bộ hiệu trưởng, giám thị:

- Thưa anh cán bộ hiệu trưởng, đến câu nói đó mà không em nào trả lời được, thì làm sao thì nổi ...

Anh cán bộ hiệu trưởng ngập ngừng nói:

- Hay là mấy em thực sự hông có nói câu nói đó, thầy nên điều tra lại xem sao ...chớ kết tội mấy em như vậy thì oan uổng lắm.

Thầy giáo:-??????????

Chuyện bác sĩ :

- Tình trạng sức khỏe của ông đang tiến triển tốt đấy. Còn chỗ chân trái đang bị sưng cũng không có gì đáng lo cả.
- Tôi cũng vậy, nếu chân trái của bác sĩ bị sưng thì tôi cũng chẳng lo gì cả.

Sợ... lừa:

Bà mệnh phụ danh giá trong tình nọ có cô con gái rượu xinh đẹp đang si mê một chàng cầu thủ đá banh như điên đảo. Hể trận bóng tròn nào mà có

chàng ta tham dự là cô nàng bỏ cả công việc học hành để tới xem. Thậm chí cô tiểu thư còn mua bông hoa tặng chàng để được mi chàng một cái. Chàng cầu thủ cũng rất động lòng trước người đẹp (dại gì mà hồng động lòng phải không các bạn ?), thế rồi cả hai hẹn hò văn nghệ.

Bà mẹ hay được gọi con gái rầy la và cấm giao du với chàng cầu thủ. Bà nói:
- Cái thằng đó học hành không ra gì, nghề nghiệp lang bang, nó có cái gì mà mầy mê nó dữ vậy hả?

Cô gái biện hộ :

- Trời ơi! Bộ má hồng biết anh là cầu thủ giỏi nhất ở đây sao? Anh mà lừa banh á hả! Lừa qua hết bao nhiêu địch thủ rồi sút vô gôn liền.

Bà mẹ ngắt lời:

- Đấy! Đấy! Đấy chính là cái tao sợ đấy. Mà xem bao nhiêu cầu thủ giỏi của phe địch nó còn lừa qua được thì cỡ hạng mầy nó lừa cái một để sút vô gôn dễ ợt. Mà với cầu thủ người ta, lỡ bị đá vô thì cùng lắm là huấn luyện viên cắn nhản chớ còn mầy á ! Mầy mà bị nó lừa nó sút tung lưới rồi thì ba mầy với tao có nước đội quần bỏ xứ trốn đi.

Thành tâm cầu Chúa :

Một chàng giám đốc lái xe khu downtown Toronto trong tình trạng vội vã vì chàng có một phiên họp quan trọng sắp bắt đầu trong vài phút nữa. Chạy loanh quanh một lúc mà vẫn không tìm ra chỗ parking, chàng dừng xe lại ngược mắt nhìn lên trời khẩn nguyện :

- Lạy Chúa xin ngài hãy giúp con có chỗ đậu xe ngay bây giờ. Con long trọng hứa là sẽ đi nhà thờ mỗi sáng chúa nhật, phụ giúp họ đạo mỗi lúc rỗi rảnh và không chửi thề nữa.

Mầu nhiệm thay ! Vừa lúc đó ngay trước mặt anh ta, có người đi ra lái xe chạy đi và anh chàng chiếm ngay chỗ đậu đó. Xong anh ta lại nhìn trời nói :

-Thôi khỏi ! Thôi khỏi ! Chúa ! Con vừa tìm ra một chỗ đậu xe rồi. Forget it.

Thank you any way.

Chúa : ???

Lòng nhân đạo:

Quan tòa nói với bị cáo:

- Anh thật không biết điều và vô ơn. Bà ấy có lòng nhân đạo thấy anh đói rách mới cho anh bánh mì và sữa , thế mà anh lại lấy đá chọi bể kính nhà và còn đổ dấm chua vào thêm nhà bà ta.

Bị cáo:

- Thưa quan tòa! con đâu có chọi đá và đổ dấm đâu!

- Thế là cái gì?

- Thưa đó là bánh mì và sữa mà bà ấy cho con.

Việc của ai:

Một đôi vợ chồng bàn bạc.

Vợ: " Này ông, con bé Susan sanh con rồi"

Chồng: "Đó là việc của nó"

Vợ: " Nhưng nó bảo đó là con ông"

Chồng: "Đó là việc của tôi"

Vợ: " Trời ơi! Bây giờ tôi phải làm sao đây?"
 Chồng: "Đó là việc của bà"

Điên vì ai?

Vị giám đốc nhà thương hướng dẫn quan khách thăm viếng. Chỉ một người nằm trên giường hai tay ôm chặt một con búp bê vào lòng ông nói:

-Trước đây, ông này yêu một người đàn bà nhưng bị bà ta bỏ rơi lấy chồng nên y phát điên và cứ tưởng búp bê là người yêu mình.

Đến phòng kế bên, thấy một người điên bị xiềng xích hai tay đang vùng dậy đập đầu vào tường tự tử. Vị giám đốc lắc đầu nói:

- Còn đây là anh chồng đã lấy bà ta.

Ai chả có lúc nhầm:

Viên cảnh sát nhìn ông nha sĩ cầm kìm và chiếc răng hàm của mình, nổi giận quát:

- Này ông! Ông có điên không đấy! Tại sao ông lại nhổ nhầm vào chiếc răng hàm của tôi?

Tay nha sĩ đáp tỉnh bơ:

- Thế ông không bao giờ tóm nhầm ai bao giờ chắc?

